

Löpnummer

8/9

79.12.18

UFO - SYD INFORMATION

Konfidentiellt textmaterial ENBART avsett för
RIKSORGANISATIONEN UFO-SVERIGES medarbetare.

INNEHÅLLET FÅR ICKE DELGES TREDJE PART.

Utgges av Föreningen UFO-SYD.

Redaktionens adress: UFO-SYD INFORMATION, Box 10032,
S-220 10 LUND 10.

Redaktionens telefon: 046 - 13 60 01

Utkommer med 12 nummer per år. Prenumeration 40 kronor
för kalenderår genom inbetalning av beloppet till post-
girokonto nr 433 29 22 - 6, UFO-SYD.

UFO-SYD INFORMATION

Ansvarig utgivare: Mikael Nanne
I redaktionen: Michael Magnusson, Mikael Nanne
Övriga medarbetare: Arne Lundberg, Mats Nystedt, Henrik Nanne.

UFO-SYD:s STYRELSE

Ordförande: Mikael Nanne
Vice ordförande: Tore Nilsson
Sekreterare: Gunilla Pahlsson
Kassör: Gligor Dimiskovski
Revisorer: Håkan Liljeberg
Gert Andersson
Revisorssuppleant: Henrik Nanne

UFO-SYD:s ALARMERINGSSYSTEM

Lokal alarmeringsledare: Mikael Nanne
(Sektionschef Lund)
Sektionschef Svedala: Tore Nilsson
Sektionschef Malmö: Arne Lundberg
Sektionschef Eslöv: Gert Andersson

UFO-SYD ADMINISTRATION

Telefon: 046 - 13 60 01 (även dygnet runt bemannad alarmeringscentral)
Postadress: Box 10032, 220 10 LUND 10.
Postgiro: 433 29 22 - 6 (även stödfondspostgirokonto)

OM DU FLYTTAR

Anmäl då det snarast till: UFO-SYD, Box 10032, 220 10 LUND 10, på postens blankett för adressändring, nummer 2050.05.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

När Du jul vill ha, Du jul ock hava kan	3
Föreningsnytt	4
Smygehamnsfallet slutrapporterat	5
Utställningen - en sammanfattning	6
Århundradets rymdupptäckt: skadad rymdfarkost cirklar runt jorden ..	8
UFO och parapsykologi	10
Nio planeter på rad 1982 - jorden bromsas och skälver	11
Pluto rest av utdöd civilisation?	12
En julsaga - av Carl Henner	13
Han ritar, bygger och kör sina egna flygande tefat	19
Norsk bonde fick besök från rymden	20
Lorden som tror på flygande tefat	22
Insändare	23
Högaktuell, säregen UFO-rapport	24
Pressklipp	26
Inför 1980	30

När Du jul vill ha, Du jul ock hava kan...

Vintern är kommen och med den också snön. De sista dagarna har det snöat och blåst så kallt att man undrat om det är Fimbulvintern som är kommen och Ragnarök är i antågande. Låt oss hoppas att så inte är fallet. Det vore skada, nu när föreningen är kommen så långt, och har avslutat sin utställningskampanj med gott resultat. Ur föreningssynpunkt sett har det varit ett bra år. Och nu sitter Du äntligen med Ditt väntade julnummer i handen. Jag hoppas ett det skall ge Dig mycket intressant läsning under julen. Som t.ex. den specialskrivna novellen av Carl Henner och den mycket sällsamma och högaktuella UFO-rapporten på sid. 24, där dessvärre vissa tvivel föreligger om sannolikheten. Och mycket, mycket mera läsning.

Ja, så närmar vi oss då julen, den stora midvinterhögtiden som under senare år på ett beklagligt sätt sparat ur. Den har blivit en kommersens högtid istället för den glädjens och gemenskapens högtid den egentligen skall vara. Det är beklämmande att den unga generationen alltför ofta ser fram emot julen med tanke på kommande gåvor. Och då är verkligen traditionen ur led. Låt oss hoppas att den kommer tillbaka i sina gamla, goda spår inom en snar framtid. Det behövs inte stora anstalter och förberedelser för att göra jul. Jag citerar som exempel ett par rader ur boken "Glädjens blomster", sammanställd av Christer Topelius:

"Lägg huvud av en id och hjärtat av en fluga, samt svansen av en själ ihopa med varann, så får Du säker se (ty jag må inte ljuga), att när Du jul vill ha, Du jul ock hava kan".

Så, som Du ser, det är egentligen väldigt litet som behövs. Apropos julen, vi vet ju alla, att julen firas till minne av Jesu födelse. Och det är tämligen fantastiskt, att en enda människas födelse fortfarande efter nästan 2000 år firas över hela världen. Men - var han verkligen en vanlig jordemänniska? Kanske han var en besökare utifrån världsrymden som kom hit för att delge oss sin visdom. Teorier har framkastats, att Betlehemsstjärnan i så fall skulle ha varit moderskeppet, som låg i omloppsbana runt jorden under Jesu vistelse här. Andra hävdar, att det var en konjunktion mellan Saturnus och Jupiter i Fiskarnas stjärnbild som "orsakade" Betlehemsstjärnan. I Eugen Semitjovs bok "Det kommer en dag" finns mycket att läsa om just dessa spekulationer. Varför inte passa på nu under julhelgen att läsa litet sådan litteratur. Det kan vara en bra avkoppling. Men, nog talat om hur julen kan firas. Det är upp till var och en. Huvudsaken får väl anses att man själv anser att julen firats på ett tillfredsställande sätt och att man har trevligt. EN RIKTIGT GOD JUL TILL ER

ALLA, önskar

NANNE

FÖRENINGSNYTT

Aktiviteter

På grund av UFO-SYD:s utställning i stadshallen har decembermånadsmötet ej kunnat hållas, och härigenom har inte heller datum för månadsmöte, temakväll och observationsnatt under januari 1980 kunnat fastställas. Särskild kallelse kommer därför att utsändas till föreningens medlemmar, så snart de olika datumen och tiderma blivit fastställda.

Styrelsen.

Glöm inte att prenumerera!

För att hinna med att göra varje nummer av UFO-SYD INFORMATION så innehållsrikt och läsvärt som möjligt och samtidigt bibehålla gott tryck och oförändrade kostnader, har vi beslutat begränsa antalet nummer per år till tio (10) stycken. Prenumerationsavgiften är 40:- per år. Om Du vill vara säker på att få nummer 1/79 måste Du betala in prenumerationsavgiften senast den 15 januari 1980. Använd det bifogade inbetalningskortet.

DU HAR INTE RÅD ATT MISSA SÅ VÄRDEFULL OCH INTRESSANT UFOINFORMATION!!!

UFO-dekaler åter i lager!

UFO-SYD har nyligen fått in ett begränsat antal dekaler med UFO-Sveriges emblem och som vi nu erbjuder våra medlemmar. Dekalerna är blå/gul/vita och finns i tyg och plast. Storlek och utseende visas här intill. Priset är lågt, endast 6:-/st. Beställ Din dekal, antingen genom att sända in 6 kronor + 1:30 för porto, i ostämplade frimärken tillsammans med Ditt namn och Din adress till: UFO-SYD, Box 10032, 220 10 LUND 10, eller köp den direkt på någon av föreningens sammankomster. Passa på att beställa innan dom tar slut.

Smygehamnsfallet slutrapporterat

FALLET I KORTHET

Klockan 20.05 den 24 april 1979 var 19-årige Ulf Laxmyr från Trelleborg, i sin bil på hemväg från Smyge fyr. Ungefär halvvägs mellan Smygehamn och Böste, ungefär vid Östratorp blev han medveten om några ljus, och upptäckte ett föremål uppe i luften i nordvästlig riktning. Föremålet var omkring 50-60 meter långt och hängde ungefär 20 meter upp i luften över ett hus på vägens högra sida. Föremålet föreföll vara tillverkat av putsat stål eller aluminium, eftersom ljus reflekterades i det i bland. Det var i det närmaste format som ett passagerarflygplan men hade inga eller mycket rudimentära vingar. I båda ändar hade det två röda lampor och på sidan fanns en cirka 1 meter lång, vitlysande ljusramp. Föremålet hängde helt orörligt och inga ljud hördes. Vädret var klart och molnfrött, temperaturen ca 12 plusgrader. Ulf observerade det inifrån bilen i omkring 15 sekunder innan han med ganska hög fart körde därifrån. Han upplevde värmekänsla, kände sig "uppblåst" och noterade även något tryck i huvudet. Som närmast befann han sig ca 70-100 meter från objektet.

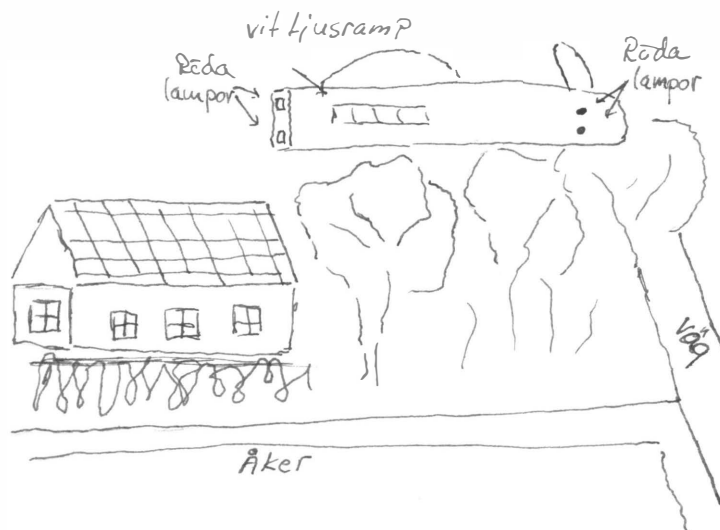
UTREDNINGEN

Den 11 maj 1979 fick UFO-SYD:s larmcentral kännedom om fallet genom Margareta Bengtsson, verksam som rapportör inom URD (UFO Rapport och Data). Frågeformulär utsändes till observatören och kompletterande telefonintervjuer gjordes. UFO-SYD:s fältforskare gjorde också ett besök på platsen för observationen, dock utan resultat. Meteorolograpporten från Sturup gav vid handen, att det vid tillfället varit fallande lufttryck och att åska eventuellt var annalkande. Ingen flygaktivitet hade förekommit i det aktuella luftrummet vid tillfället. Vid Sturups flygplats förekom 3/8 stratusmoln, med basen på 400 fot och 7/8 Altocumulus på 7000 fot. Detta är dock en lokal flygväderleksobservation.

SLUTRAPPORTEN

UFO-SYD kunde efter avslutat utredningsarbete endast förklara den fysiclogiska reaktionen hos observatören, som kan ha berott på att det låg åskväder i luften. Den 12 november 1979 slutrapporterades fallet till riksrapportcentralen i Köping, såsom närobservation 1:a graden av UFO-fenomen. Köping RPC har ej kommenterat rapporten. Vid ungefär samma tid siktades ännu ett gigantiskt objekt vid Örtofta. Detta hade dock en form som starkt skiljde sig från ovanstående. Det här relaterade fallet har diarienummer 019-79 i UFO-SYD:s rapportcentralens arkiv.

Observatörens teckning av händelsen, här återtecknad av UFO-SYD Informations personal efter originalteckningen.

Utställningen - en sammanfattning

Under tiden 4 - 16 december i år, har föreningen UFO-SYD hållit en stor utställning om UFO-problematiken i Lunds stadshall. Utställningen har arrangerats i samråd med Lunds Konsthall, som stått för hyreskostnaderna för lokalen, utställningen och stillfilmen, samt för upptryckning av affischer och informationsblad. Konsthallen har också svarat för annonsering i dagspressen. Utställningen har hållits öppen måndagar till och med fredagar mellan klockan 08.00 och 19.00, lördagar och söndagar mellan klockan 10.00 och 18.00. UFO-Sveriges stillfilm om UFO-frågan har visats måndagar till och med fredagar klockan 14.00 och 18.00, lördagar och söndagar klockan 12.00, 14.30 och 17.00. Allmänhetens intresse för utställningen har varit stort, och vid denna tidnings pressläggning (15 december -79) har totalt cirka 1400 personer besökt den. Förhoppningsvis passeras 1500-strecket under sista öppetdagen.

Utställningen består av totalt 49 skärmar, 2 glasskåp för teknisk apparatur samt 2 glasmontrar för UFO-litteratur. Därutöver kommer en väderleksballong, inköpt från SMHI samt som tidigare sagts, UFO-Sveriges stillfilm.

De första 37 skärmarna svarar Köpings UFO-förening för, de resterande 12 skärmarna har sammanställts av UFO-SYD:s personal. Litteraturen och den tekniska apparaturen samt väderballongen är också utställd av UFO-SYD.

På utställningen har försäljning skett av dekalerna med UFO-Sveriges emblem, provexemplar av UFO-Information samt skriften "Fakta om UFO, Flygande Tefat". Inkomsterna av denna försäljning går - efter redovisning till respektive leverantör - oavkortat till UFO-SYD:s verksamhetskonto. Dessa intäkter beräknas uppgå till ett par hundra kronor. Korrektare siffror kommer att presenteras i verksamhetsberättelsen vid 1980 års årsmöte.

En bred information om UFO-SYD har spritts på denna utställning, med den förhoppningen att det skall bidra till fler medlemmar i föreningen och därmed kommunalt verksamhetsbidrag för verksamhetsåret 1980.

Samtliga skolor, fritidsgårdar och liknande har via konsthallen erhållit skriftlig inbjudan till utställningen. Intresset från detta håll får emellertid bedömas som relativt svalt, vilket är beklagligt. Även den yngre generationens enskilda individer har av allt att döma ställt sig tämligen ointresserade.

Som avslutning vill jag rikta ett varmt och innerligt tack till Gligor Dimiskovski, Arne Lundberg, Michael Magnusson, Tore Nilsson, Lennie Falck, Henrik Nanne och Håkan Liljeberg, som meddelst stora och självuppofterande insatser gjort, att denna utställning förlöpt friktionsfritt. Även de övriga medlemmar som medverkat i utställningsarbetet är också stort tack värda.

Ordföranden.

Flygande tefat fanns 597 f. Kr.

Tror ni att det här med UFO (oidentifierade flygande föremål) är en modern företeelse? Icke. I den utställning om UFO som pågår i Lunds stadshall finns en UFO-rapport daterad 597 före Kristus.

Utställningen heter UFO – vad vet du om flygande tefat?

Den omfattar totalt ett 50-tal skärmar, 40 kommer från riksorganisationen UFO-Sverige, resten från UFO-Syd som svarar för utställningen tillsammans med Lunds konsthall.

Egen uppfattning

– Vi vill att besökarna ska bilda sig en egen uppfattning om vad UFO är för något, säger Mikael Nanne, ordförande i UFO-Syd.

Han poängterar att ett UFO inte är något flygande tefat.

– Det är som namnet säger ett oidentifierat flygande föremål. Ett tefat är ett identifierat flygande föremål.

På utställningen kommer även en stillfilm från UFO-Sverige att visas. UFO-Syd visar en del av sin omfattande tekniska utrustning. Det finns även möjlighet att höra några autentiska rapporter om oidentifierade flygande föremål.

Från försvaret har lånats en väderballong.

– Väderballonger är vanligaste orsaken till rapporter om UFO:s, berättar Mikael Nanne.

Utställningen pågår till och med den 16:e december. Den är öppen på vardagar och helger.

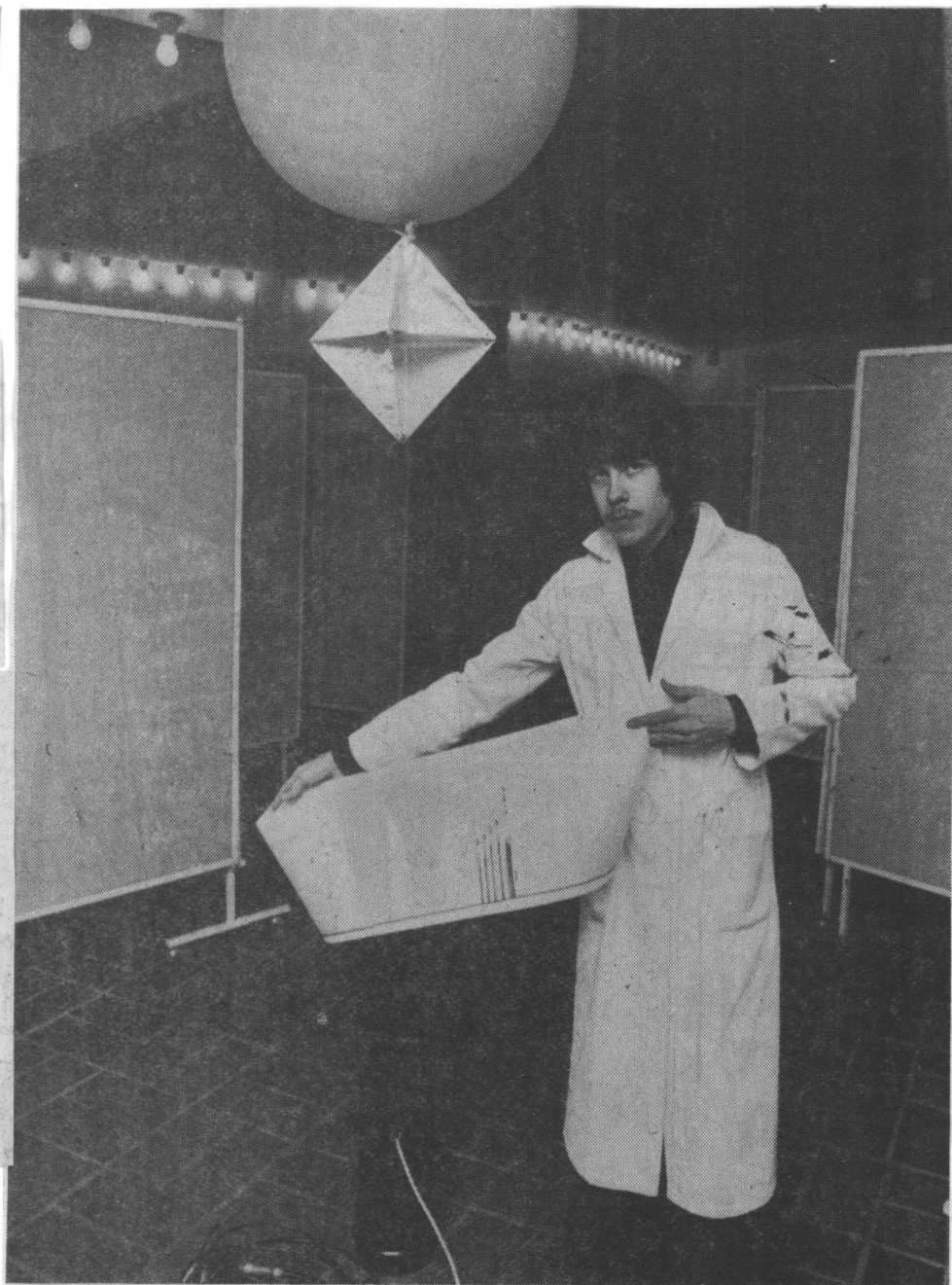

FOTO: ROLAND BENGTSSON

Ordföranden i UFO-SYD visar en del teknisk utrustning föreningen använder sig av. Ovanför honom svävar – nej inte UFO, men väl vanligaste orsaken till larm om UFO:s – en svensk väderballong.

Århundradets rymdupptäckt: Skadad främmande rymdfarkost ligger i bana runt jorden

Framstående ryska vetenskapsmän har gjort århundradets upptäckt: En skadad, främmande rymdfarkost ligger i en bana runt jorden och döda humanoider kan fortfarande vara ombord!

- Vi är övertygade om att en ramponerad rymdfarkost från en annan planet cirklar runt jorden, deklarerar professor Sergei Petrovich Bozhich, framstående sovjetisk astrologifysiker som undervisar vid Moskva-universitetet.

Det är min övertygelse att främlingar från en annan planet fortfarande finns kvar i farkosten.

Amerikanska experter fascinerar av möjligheten att kunna bärga det ryska fyndet och föra farkosten till jorden.

- Det är mycket spännande säger den framstående maskintekniska fysikern dr. Henry Monteith, som sysslar med atomforskning för USA-regeringens räkning. - Det verkar vara en gedigen undersökning.

Ryssarna observerade först rymdvrakets i början av 1960-talet där det låg på 205 miles höjd över jorden. Men först nu efter år av studier som helt övertygat dem om att det är en främmande farkost - träder de fram och meddelar den överväldigande nyheten till hela världen.

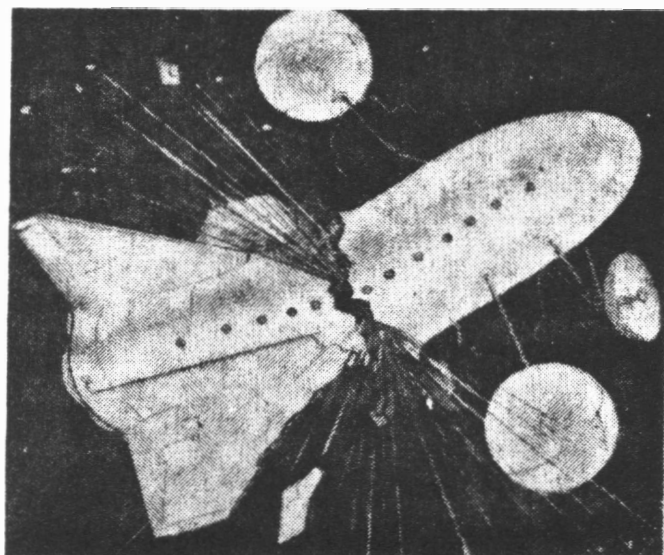
- Enligt min åsikt är det ingen tveka om att vi har att göra med resterna av en stor främmande farkost, avslöjar den ledande Moskvafysikern och läraren dr. Vladimir Georgevich Azhazha. - Den måste besitta hemligheter, som vi inte ens drömt om.

Ryska forskare tror att farkosten bröts i tio delar av en invändig explosion - de två största delarna i en storlek av omkring 30 m i diameter.

De kom fram till den förvånandsvärda slutsatsen med hjälp av invecklade datorer som kunde föra de tio bitarna tillbaka i tiden, då de var en bit, säger dr. Bozhich.

- Vi upptäckte att alla bitarna kom från samma punkt på en och samma dag, den 18 dec. 1955, tydligen som resultat av en kraftig explosion.

Han tilade: Vi är övertygade om att föremålen inte härrör från jorden, eftersom den första bemannade satelliten - Sputnik 1 - sköts upp av ryssarna omkring två år senare, i oktober 1957.

Så här tror man att den ursprungliga främmande rymdfarkosten såg ut. Vid explosionen splittrades föremålet i tio olika delar.

Professor Aleksander Kazantsev, en beryktad rysk astrologifysiker-forskare tillägger: - Storleken på de två stora bitarna gör att man kan anta att farkosten var åtminstone 60 meter lång och 30 meter bred, med små kupoler innehållande teleskop, stora runda antenner för kommunikation samt ventiler för synkontakt.

- Dess storlek antyder att där fanns flera våningar möjligen fem.

- Ryska experter har förkastat möjligheten att bitarna kom från en roterande meteorit. En framstående amerikansk forskare säger att roterande meteoriter är okända.

Meteoriter i bana runt jorden är 'gissningsvis en på miljonen', enligt dr Lee Richard, en astronom vid det nationella radioastronomobservatoriet i Charlottesville Virginia.

Han har inte noterat någon som någonsin har helt upptäckts. Dr. Richard säger också att meteoriter, inte kan explodera inifrån. Men ryssarna säger att föremålet exploderat spontant, vilket omöjliggör att det skulle vara en meteor.

En sovjetisk fysiker, Azhazha, anmärker: Meteoriter går inte i banor - de sänker sig utan mål, rusar irrande genom rymden.

Alla bevis våra forskare har samlat det senaste decenniet pekar övertygande på en sak: Jag upprepar: En främmande farkost exploderade, och förstördes av ett tekniskt fel.

Det är fullständigt möjligt, att de livlösa kroppar av medlemmarna till den främmande besättningen fortfarande är ombord på farkosten. Man hajar till vid tanken. Otroligt nog presenterar en artikel, som dök upp i en inflytelserik amerikansk vetenskaplig tidskrift för ett decennium sedan, bevis som stöder de ryska slutsatserna.

John P Bagby, en astronom, som skrev i tidningen Icarus 1969, diskuterade bevis för att jorden 'har åtminstone tio närbelägna månbollar, som brutits loss från en större moderkropp'.

Annu mer förvånansvärt är att Bagby uppgav samma data som ryssarna - 18 december 1955 - för föremålets tillblivelse. - Det är antagligen det datum då moderkroppen bröts sönder, skrev han.

Fysikern William Corliss, författare till otaliga böcker om oförklarliga fenomen, är bekant med rapporten 1955 om rymdexplosionen och den artikel Bagby skrev.

När han hörde talas om de ryska uppgifterna utbrast han: - Artikeln sammanfaller med detta. Den bekräftar verkligen att det fanns ett föremål där ute, vilket sönderföll i tio bitar.

Bagby har ingen förklaring till explosionen och då han bara var intresserad av att bevisa att föremålet fanns där, avvisade han det som ett naturligt fenomen. Det var det säkraste att göra på den tiden, säger han.

Amerikanska och ryska forskare arbetar ivrigt på att rädda föremålen för vidare studium på jorden.

Till och med NASA anser att en gemensam bärgningsaktion bör göras av USA-Sovjet.

- Vi anser det, om ryssarna är villiga att samarbeta säger dr. Myron Malkin, direktör för rymdskyt-

telprogrammet vid NASA's byrå för rymdteknologi.

Kärnvapenfysikern och rymdexperten Stanton Friedman, säger hänförd: - Om vi går upp och räddar fragmenten är det tänkbart att vi kan sätta ihop bitarna.

Dr. Henry Monteith, som är fysiker vid de berömda Sandialaboratorierna i Albuquerque, New Mexico, säger till The Enquirer: - Om det verkligen är en främmande rymdfarkost, kommer det att bi århundradets fynd. Vetenskapligt kommer det att bli stora nyheter. Detta kommer att övertygande bevisa att intelligent liv finns på andra platser i universum.

Dessa ryska vetenskapsmän har tillräckligt med bevis för att garantera vidare utforskning och även för att sända upp en rymdskytel för att försöka rädda bitarna av rymdfarkosten.

Professor Kazantsev säger att de främmande kropparna troligen kan hittas oskadda, såvida de ej skadats vid explosionen. - Det är ett mycket fascinerande perspektiv.

Professor Aleksei Zolotov, en framstående sovjetisk geolog och explosionsexpert, som är inkopplad på studiet av rymdfarkosten, tillägger:

- Astrofysiker uppskattar de främmande varelsers höjd till maximum 2,7 meter, men de kan vara så små som 90 centimeter.

Han betonar starkt: - En räddningsaktion skall sättas igång. Farkosten eller vad som är kvar av den, skall bli ihopsatt här på jorden. Vinsten kommer att bli enorm för mänskligheten.

Källa: National Enquirer, 17 juli, sid 33
Översättare: Marianne Aplerud.

↑ Denna artikel publicerades i nr 5/79 av UFO-SVERIGES tidskrift UFO-Information. Efter medgivande från UFO-Information's ansvarige utgivare, publiceras den nu i UFO-SYD Information. ↑

ALLERS N:45 11/11-79

Ryska rymdforskare tror att ett vrak av ett rymdskepp från en annan planet i dag cirklar runt vår jord. Och där kan också finnas utomjordiska varelser ombord, förklarar man.

En av Sovjets ledande rymdforskare, professor Sergei Boshich kommer med ett sensationellt avslöjande. Han säger:

- Vi är övertygade att ett skadat utomjordiskt rymdskepp i dag cirklar runt vår jord. Och jag tror att människor från en annan värld finns ombord på rymdskeppet.

Förbluffande amerikanska kollegor inom rymdforskningen diskuterar i dag möjligheterna att spåra upp den utomjordiska farkosten och sen försöka ta ner den till vår planet.

En av Englands mest framstä-

ETT SKADAT UFO CIRKLAR RUNT JORDEN

ende rymdforskare dr Desmond King-Hele, säger:

- Om ryssarnas påstående skulle vara riktigt så är det århundradets upptäckt och kommer definitivt bevisa att intelligent liv existerar mer än på vår egen planet.

De sovjetiska rymdforskarna upptäckte farkosten redan i början av 60-talet på 1 240 miles höjd ovan jorden.

Men endast efter årtal av studier har man nu äntligen lättat på tungan och avslöjat sin förbluffande hemlighet.

- Det är ingen tvekan om att vi upptäckt en utomjordisk rymdfarkost som skadats, säger en av Sovjets ledande rymdforskare, dr

Vladimir Azhazha, och fortsätter: Rymdfarkosten måste innehålla hemligheter som vi inte ens kunnat drömma om här på jorden. Det är också möjligt att de utomjordiska astronauternas kroppar finns ombord på vraket.

Ryssarna tror att rymdfarkosten exploderade i 10 olika delar redan den 18 december 1955. De är fullt övertygade om att det rör sig om en utomjordisk rymdfarkost.

Den första jordiska rymdfarkosten sköts inte upp förrän två år efter den förbluffande upptäckten. Rymdforskarna har också helt uteslutit möjligheterna att det kan röra sig om en meteor eller dylikt.

Dr Azhazha säger:

- Alla forskningsresultat genom åren pekar på en sak, nämligen att det handlar om en farkost från en annan värld.

Rymdforskaren professor Aleksander Kazantsev i Moskva: - Vi tror att rymdfarkosten innan explosionen var minst 75 meter lång och 30 meter bred. Där kan också finnas ombordvarande kroppar om dessa inte utplånades vid explosionen.

Hans kollega, professor Aleksei Zolotov:

- Vi tror att de ombordvarande varelserna har en längd på maximum 2,5 meter men kan också ha en längd av endast 60-70 centimeter.

Kommer vi under detta året definitivt få bevis på att utomjordiska varelser besökt och besöker vår värld? Ryssarnas ledande rymdforskare svarar ja på den frågan.

UFO OCH PARAPSYKOLOGI

av GLIGOR DIMISKOVSKI

Som vi vet sedan tidigare, berör ju UFO-frågan många områden, såsom kosmologi, parapsykologi, etc. etc.

En gren inom parapsykologin som är mycket intressant och väl värd att titta närmare på, är den s.k. sidopersonforskningen (reinkarnation). Det finns människor som hävdar, att de levt ett tidigare liv, och som kan ge detaljerade skildringar av det förgångna. Det finns också "dubbelnaturer", folk som plötsligt "försvinner" och lever ett annat liv än sitt normala, för att sedan återvända och fortsätta som vanligt, omedvetna om vad de gjort under mellantiden. Dessa s.k. sidopersoner kan lockas fram under djuphypnos. En överläkare vid Uleåborgs universitetssjukhus har försökt utreda fenomenet rent vetenskapligt med hypnosens hjälp. För att gardera sig mot simulationsförsök, lät han de 1200 försökspersonerna genomgå tester, såsom Rorschach, Wartegg m.fl.

Vad har då detta med UFO att göra? Nedan följer en något nedkortad dialog från ett försök, där forskaren har s.a.s. frigjort själen från försökspersonens kropp under djuphypnos.

U = utfrågaren

F = försökspersonen

- - -

U: Finns det liv i rymden?

F: Ja.

U: Finns det själar där?

F: Det finns det.

U: Är de annorlunda än här? Kommer de hit någon gång?

F: Ganska ofta.

U: Har du "sett" dem?

F: Nej.

U: Hur vet du då att de finns?

F: Jag vet det bara.

U: Finns det många sådana där själar?

F: Det finns många olika och det finns många av dem.

U: Händer det inte att vissa människor ser dem ibland?

F: Jag vet inte. Jag känner bara till deras själar, om kropparna vet jag ingenting, och jag kan bara "känna" själarna. Annorlunda själar känner jag instinktivt. För en tid sedan kom det sådana själar till Uleåborg.

U: Hur länge var de här?

F: Bara en stund.

U: Berätta närmare var de var. Hur länge sedan var det?

F: Det är bara några dagar sedan. De var tre stycken.

U: Var uppträdde de och hur rörde de sig?

F: De svävade över kvävefabriken. Jag såg dem inte, men jag kände dem.

När forskaren läste tidningen dagen efter, såg han en rubrik som lydde: "Främmande ljusfenomen över kvävefabriken." Tidpunkten stämde med den som försökspersonen hade nämnt. När saken kontrollerades med försökspersonen, förnekade hon bestämt, att hon sett något ljusfenomen.

Alltså: varken försökspersonen - i vaket tillstånd - eller forskaren visste något om ljusfenomenen innan experimentet utfördes. Bluff eller... Om inte, så är det en väg att gå mot en lösning av UFO-problemet. För den intresserade rekommenderas boken "Du är inte ensam" av Reima Kampman.

Nio planeter på rad år 1982. Jorden bromsas och skälver!!

Kommer 1982 att bli ett ådovligt år för vår planet? Kommer under några domedags liknande månader magnetiska stormar att bryta ut och vindar blåsa upp som bromsar jordklotets rotation – med förändrade jordbävningar som följd?

*Det är journalisten och ryndexperten Eugen Semitjov som ställer frågorna i sin nyutkomna bok *Bortom tid och rum* (Askild & Kärnekull). Han hänvisar till två amerikanska forskare som baserat sina beräkningar på en förestående unik tilldragelse i solsystemet.*

Källa: Helsingborg Dagblad, 1977.12.18

Artikelns ursprungliga layout ändrad vid USIs redaktions layout.

Bakgrunden till forskarnas förutsägelser är att de nio planeterna om fem år radat upp sig på rät linje på en och samma sida av solen. Formeringen befaras kunna bygga upp en extrem tidvatten-effekt, planeternas gemensamma dragningskraft skulle driva upp flodvågor i den glöedande solmassan och orsaka högljuga eruptioner. Utbrott av höga gaser och strålning mycket våldsamare än normalt skulle också förekomma eftersom solen just då når en höjdpunkt i sin aktivitet. En aktivitet som återkommer i 11-årsperioder.

KRITISK TID

Vad kommer då att hända under de kritiska månaderna 1982? De amerikanska forskarna, Gribbin och Poggendorf, tror att soleruptionerna blir våldsamare än någonsin. Kaskaderna av inladdade partiklar kommer att omintetgöra all radiokommunikation på jorden. Intensivt polarisken flammer upp, och vädret ska påverkas över hela planeten.

Det kan också hända att jordens rotation bromsas in. Vårerligen bara med tusentals av en sekund men trots detta nog för att utlösa våldsam jordkval i instabila områden.

Teorin om att utbrott på solen kan bromsa jordens rotationshastighet är ingalunda ny. En fransk astronom påstod 1959 att utbrott hade bromsat jorden med flera

en tusensels sekund. Samtidigt noterades en mängd småskaliga jordbävningar runt. Soleruptioner 1972 bevakades av satelliter, vars observationer stöder den franska teorin.

LOS ANGELES!

De amerikanska forskarna nöjer sig inte med att stå om jordbävningar och andra katastrofer. De pekar också ut var på jorden den värsta jordbävningen kan väntas. Inte helt oväntat är det Kalifornien och Los Angeles som kommer att drabbas värst. Experter har länge väntat ett ordentligt utbrott i området.

Spekulationerna om ett jätte-skälvet sköt fart 1971, då området skakades ordentligt. Ryktespridningen är enorm. Bl.a. talas det om att hela Kalifornien kommer att ränna och att stora delar av området kan glida ut i Stilla havet. Los Angeles skulle förvandlas till en ruinstad på havets botten.

Eugen Semitjov har också träffat forskare som finner länkarna i kollegernas bevisföring något bräckliga. En av USA:s främsta seismologer, professor James Whitcomb, säger till författaren:

– Vi betraktar alltihop som rent nonsens. Rykten om att Los Angeles skall försvinna i havet dyker upp ibland en gång i månad. Och den förutspådda jordbävningen kommer inte heller den.

Eugen Semitjovs bok är en fascinerande skildring av vad som hänt i rymden sedan den dag 1957 då ryssarna kungjorde att man hade en satellit i omloppsbana. Han berättar om spelet bakom kulisserna, vad han upplevt som gäst hos de båda supermakternas ryndexperter och vad forskarna har avslöjat om sina förhoppningar inför framtiden.

LIVET I RYMDEN

Så här skildrar Eugen Semitjov miljoner människors framtid ute i rymden:

– Miljoner människor kommer troligen i en relativt nära framtid att vara bosatta ute i rymden. Redan inom ett tjugotal år kan utflyttningen börja – till rymdkolonier som efter hand byggs allt större, allt fler. De största av dessa konstgjorda världar kommer i mycket att likna jorden: med åkrar, ångar, skogar och sjöar. Med samhällen som har butiker, nöjeslokaler, idrottsplatser... där kommer dag och natt att växla under 24-timmarsdygn. Årstider kommer att skifta... Men på ett sätt kommer dessa framtida världar att vara helt olika vår nuvarande – de blir ut- och invändat

Under människosläktets hela tillvaro har vi vant oss vid att se omgivningen ta slut vid horisonten. Under tidernas lopp kom vi underfund med att världen fortsätter bortom synronden – att både land och hav buktas på

Grund av Jordytans krökning, att vi lever på ett klot.

RINNER UPPÅT

De konstgjorda världarnas land - och vattenytor blir också buktade - men åt motsatt håll! Där existerar ingen horisont. Där väver sig landskapet uppåt, liksom kryper uppför väggarna på insidan av en ofantlig cylinder.

Ju längre bort från punkten där man själv befinnes, desto brantare blir lutningen. Både träd och byggnader lutar överklippt inåt, sjöar sluttar, floder tycks rinna uppåt ibland...

Som nykomling till en av de stora rymdkolonerna undgår man knappast att gripas av yrsel, svindel i denna inåtvända värld. Ändå känner man sin normala tyngd och står stadigt med fötterna på marken - på insidan av den väldiga cylindern som sakta roterar kring sin längdaxel. Rotationen märks inte, men den åstadkommer en centrifugalkraft - en konstgjord utåtriktad tyngdkraft - som håller allting på plats.

SÄREGNA SYNER

Egentligen är vår tillvaro på jorden lika svindlande: om man

tänker på att skyskraporna i New York pekar i 90 graders vinkel bort från höghusen i Stockholm. Att människor på andra sidan klotet går omkring "upp-och-ned", med fötterna i riktning mot oss. Vi slipper bara se det. Rymdkolonins hela värld däremot kommer att vara synlig på en och samma gång, eftersom den är invändig.

Man riktar blicken mot "himlen" och ser en stregen syn: Där svävar ulliga sommarmoln, bultade av reflekterat solljus. Men ovanför molnen, bortom ett avlångt molnskikt, skymtar fler landskap fram - upp - och nedvända! Man kan urskilja byggnader, vägar, floder, sjöar - till och med fritidsbåtar på en sjö däruppe i taket!

Där finns också ett stycke himmel, en långsmal glashimmel som löper linjalt från ena änden av cylindervärlden till den andra. Bortom glasytan framträder universums svarta rymd och stjärnorna.

Cylinderkroppen är 32 kilometer lång och 6,4 kilometer i diameter. Den roterar med ett varv på 114 sekunder, vilket skapar samma gravitation som på jorden. I hela sin längd är cylindern uppdelad i tre lika breda, buktade landskap. Mellan dessa sträcker sig tre lika långa glas-

himlar, genom vilka solljuset vinklas in av tre väldiga reflektorer, utfällda utanför cylinderväggarna.

RENT OCH SUNT

I varje sådan rymdkolon kommer upp till tio miljoner människor att kunna få sin hemvist i nästa sekel. Denna värld, som kan förefalla skrämmande för oss jordvarelser, kommer att kännas helt naturlig för dem. Dessutom blir den ren och sund. När produktionen väl kommit igång kan rymdkolonier byggas i nästan obegränsat antal - av material som helt och hållet hämtas från månen...

Det här är inte någon makaber science fiction-fantasi - det kan bli en självklar verklighet för framtidens människor, redan för våra barn och barnbarn. Rymdkolonerna ser ut att vara den säkraste vägen att rädda jorden från hotande överbefolkning - miljöförstöring - energikollaps - världssvält...

Fantasier eller fakta?

PLUTO REST AV UTDÖD CIVILISATION

MOSKVA (TT:s korr) Redan i nuvarande generations livstid bör det bli möjligt att sända ut människor i rymden för att utforska den hemlighetsfulla planeten Pluto och leta efter spåren av en försvunnen civilisation, förintad vid en kosmisk explosion för ca 75 miljoner år sedan. Det spår sovjetiska vetenskapsmän i freddagens nummer av ungdomstidningen Moskovskij Komsomolets.

Källa: Helsingborgs Dagblad
1978.11.18

Pluto, den mest avlägsna och minst kända av de nio planeterna i vårt solsystem, är bara en spillra av den sedan länge försvunna planeten Faeton, hävdar vetenskapsmännen A. Kovalj och V. Senkevitz i en intervju med tidningen. På Faeton existerade enligt dessa vetenskapsmän en högt stående civilisation som behärskade kärnenergiens hemligheter.

Här finns liv

Allt tyder enligt Kovalj och Senkevitz på att det just nu inte existerar något liv på andra planeter än jorden. Men för 75 miljoner år sedan kretsade

Faeton runt jorden någonstans mellan Mars och Jupiter. Det var en gammal planet, en och en halv gång så gammal som jorden.

Och där fanns organiskt liv. Det bevisar enligt tidningen fynd från meteoriter som har fallit ned på jorden. Vad mera är Kovalj och Senkevitz anser att där fanns en högt utvecklad civilisation.

Fortsättning på sidan 19.

EN JULSAGA

av CARL HENNER

Snön vräkte ned i sjök, glimmande i eldskenet från grottan. Smömassorna hopade sig virvlande till drivor i den hårda blåsten på bergssluttningen. Bara framför själva grottmynningen hade, som genom någon vindens nyck, lämnats en bar plats, som en stor skål, omgiven av höga snövallar. Det röda eldskenet från grottan dansade på den vita snön. Det var bister kallt.

Inne i grottan var det varmt och ljust. En stor stockeld flämnade på stengolvet med höga lågor, och röken drev ut genom en spricka i taket, utom när vinden tryckte ned den i grottan igen och fyllde grottrummet med en från doft av brinnande trä och kåda.

Vid bortre grottväggen höll mannen, iförd en vid mantel av sammansydda vargskinn, på med att färdigställa en stor väggmålning med hjälp av växtfärger och kol. En pojke på omkring tolv år följde arbetet med nyfikna och intresserade blickar. En kvinna med långt, ljust hår, något yngre än mannen, som var i fyrtioårsåldern, satt och sydde samman skinn med senor och en bennål i skenet från elden. Längst in i ett hörn av grottan, på en hög av gamla skinn, låg en gubbe och sov. Hans kraftlösa, snörvlande snarkningar överröstade knappt sprakandet från elden.

- Varför har du satt molnen på fot, Cei? frågade pojken plötsligt.

Mannen lät blickarna glida över målningen, som föreställde ett vidsträckt slättlandskap med berg i förgrunden. Till höger på bilden syntes en väldig, egendomligt förvittrad stenhög, och längst till vänster tornade några enorma moln upp sig i fjärran - på fot, som pojken hade sagt.

- Mofte säger, att en del moln hade fot förr i tiden, sade mannen och fortsatte med sitt arbete.

- Mofte är inte riktigt klok, sade pojken.

Mannen måttade ett slag åt honom med handen, men pojken vek undan, snabb som en vessla, och skrattade.

- Du får inte säga så om Mofte, sade mannen allvarligt. Mofte är visst klok - mycket klok. Klokare än vi. Men han är gammal. Och han minns inte så bra.

- Men han minns, att molnen hade fot, sade pojken och skrattade igen. Som svampar.

Mannen, Cei, nickade.

- Ja, sade han. Svampmoln kallades de. Folk var rädda för dem.

- Varför det?

- Det säger Mofte. Jag vet inte varför.

Pojken skakade på huvudet.

- Mofte är...började han.

- Duh! sade Cei skarpt. Inte en gång till!

Pojken, Duh, munlade leende något för sig själv och drog sig undan ett stycke. Han kastade en blick mot elden och mot ett egendomligt föremål, som stod fastkilat i en klippskreva ett stycke ifrån den.

Det var ett kraftigt, torrt och nästan helt avkvistat träd, så högt, att dess topp förlorade sig i dunklet uppe under grottans klipptak. Man kunde bara skönja var det slutade, därför att ett vitt, blankpolerat föremål, som såg ut som en stor, genomborrade flat sten, var trätt på toppen. På de få, avkortade grenar som fanns kvar - en åtta, tio stycken - hängde också genomborrade, vita stenar i smala lädersnoddar. På en del grenar hängde några små, egendomliga, dockliknande figurer av hoptvinnat silverrävshår.

Duh betraktade trädet med en viss, gammal och välkänd förundran. Han kände det väl. Han hade sett det så länge han kunde minnas. Det togs alltid fram ur sin förvaringsvrå, när vintern var som mörkast och kallast, och restes av Mofte och Cei och kilades fast upprätt i skrevan i grottgolvet. Och sedan hängde Henna, hans mor, och Cei, under underliga och obegripliga direktiv från Mofte, de vita stenarna och silverrävsfigurererna på grenarna. Och efter det blev stämningen annorlunda i grottan. Alla

blev allvarliga och högtidliga, men inte sorgsna - nej, det var snarare ett slags glad och förväntansfull högtidlighet, och Duh hade alltid tyckt om den stämningen och gladde sig åt den varje år.

Till att börja med - när han var riktigt liten - hade han inte föreställt det där med trädet. Men nu visste han, att det var trolleri. Det var ett starkt och mäktigt och nödvändigt trolleri, som Mofte och Henna och Cei utförde, när mörkret var som allra värst och kylan som allra svårast. Hur det verkade visste han inte, men han var glad, att Mofte och Cei och Henna kände till det och kunde utföra det. Det gav honom en känsla av trygghet. Med sådant trolleri till skydd i mörkret och kylan kunde inga faror hota. Mofte var kanske inte så dum i alla fall! Fast han var så konstig. Men, som Cei sagt, Mofte var gammal. Hur gammal visste inte Duh - men mycket gammal! Han mindes - och hade upplevt - en tid, då världen varit annorlunda än nu, en värld som Henna och Cei och Duh aldrig hade sett och som de bara kände till genom Moftes fragmentariska berättelser. Men, som Cei också sagt, Mofte mindes inte så bra. Hans minne var som en gammal skinntrasa full av hål. Det var väl därför så mycket av det han mindes var så obegripligt. Det lyste upp som en flamma på eldhärden ett ögonblick och försvann och hängde illa samman med annat han mindes. Den värld de andra småningom lyckats föga samman av Moftes minnesbilder var en trolsk och underlig och skrämmande värld, och de undrade litet över, att Mofte så gärna ville minnas den. Fast det är sant, att Mofte ibland fick hemska minnen och låg på sin skinnbädd och snyftade och skakade i hela kroppen och mumlade långa och obegripliga ramsor för sig själv, tills han somnade.

När han vaknade var han alltid lugnare och ofta glad som ett litet barn. Då tyckte Duh mycket bra om honom och kunde sitta och prata med honom långa stunder i taget och höra honom berätta vackra, skimrande sagor om den där gamla världen, som en gång varit men som inte mer fanns. När Mofte var på det humöret var hans minnen alltid ljusa och vackra, och då kunde Duh förstå, att han gärna ville minnas dem.

Duh blev plötsligt medveten om att de svaga snarkningarna i grottan upphört, och att Mofte var vaken. Han satt på sin skinnhög och kliade sig i det grå huvudet och plirade mot trollträdet med sina små, pigga ekorrögon. Han log som ett litet barn mot elden och trädet. Nu skulle han nog börja berätta om vad han mindes från gamla midvintertider och trollträden på den tiden - för de hade haft trollträd då också under den mörkaste och kallaste tiden, det var därför Mofte så envist yrkat på att de skulle fortsätta med det trolleriet även nu. Det var ett märkligt trolleri från forna tider och ett värdefullt arv att ta vara på och skydda sig med i denna nya tid.

Men Duh misstog sig. Mofte reste sig grymtande och gick bort till vedhögen i grottans ena hörn. Han stod länge och tittade på den och strök sig om skägget, sedan gick han gammalmansknäande ut i grottans mynning och tittade upp mot himlen.

Efter en stund kom han in med snö i hår och skägg, stannade vid elden och tittade på Cei, som just avslutade arbetet med väggmålningen.

- Det har snöat i tre dygn nu, sade Mofte, och hans ögon var mörka och sorgsna. Och det är kallt - och blåser fortfarande hårt.

Cei nickade.

- Jag vet, sade han.

Mofte tittade på Henna, som reste sig och gick efter ett par vedklubbar, som hon försiktigt lade på den tynande elden.

- Och vi har inte mycket ved kvar, fortsatte Mofte.

- Så länge snöstormen fortsätter kan vi inte komma ut - och inte hitta någon ved, sade Cei.

Moftes blick blev frånvarande.

- Under högtiden skall vara ljus och värme, mässade han. Så säger traditionen.

Han tystnade och stirrade ut i grottan utan att se, som om han var långt borta. Cei och Henna tittade på varandra utan att säga något.

Efter en stund bröt Duh tystnaden.

- Hur var det i den värld, Mofte? frågade han. När ni inte kunde gå ut - och inte hitta någon ved?

- Vi gick aldrig ut efter ved, sade Mofte i samtalston som om han aldrig varit långt borta i sina tankar. Vi vred på ett handtag - så blev det varmt. Vi tryckte på en knapp - så blev det ljus. Det var tider!

Duh brast i skratt.

- Du pratar, sade han. Hade ni ingen eld?

- Eld? sade Mofte och rynkade pannan. Jo - visst hade vi eld? Men det var inte bra - inte bra med eld. Men varför? Jag minns inte varför...

- Men vad gjorde ni, om det blev lång snöstorm och kallt som nu? ville Duh veta.

- Det minns jag inte, sade Mofte och såg förvånad ut. Jag minns inte, att det var som nu någon gång.

- Hur var det då? undrade Duh.

- Grottorna var inte som nu, sade Mofte och funderade ett tag. Nej, det var nog inte grottor, fast - du vet grottbergen ute på slätten, Duh?

- Där kan ingen bo! Då dör man!

- Fast det gjorde man, sade Mofte tankfullt. Jo, visst gjorde man det?

Fast det var innan de började falla sönder - och innan de var giftiga...

Han sken plötsligt upp.

- Ah, jag minns! utbrast han. Kan ni tänka er grottbergen dubbelt så höga

- ja högre ändå, och större än nu - och strålande av ljus som en stjärnhimmel? Så såg de ut!

Det lyckliga uttrycket lämnade plötsligt hans ansikte.

- Det är längesedan nu, sade han rakt ut i luften. Jag fryser...

Henna ryste till och tittade på Cei med en stum fråga i blicken. Cei tittade på vedhögen i grottans hörn. En natt till, sedan skulle kylan vara över dem - obeveklig, obarmhärtig och dödande. Han kastade en blick upp mot trollträdet. Midvintertrolleriet - deras enda hopp. Han gick ut i grottans mynning och tittade ut. Stormen rasade fortfarande med oförminskad styrka, och snön vräkte ned. Det var bitande kallt.

De dämpade elden, när natten kom, tills den bara var pyrande bränder under ett lager av aska, och svepte in sig i alla djurfällar de hade i grottan.

Morgonen kom, blek och grå. Stormen ven fortfarande utanför, och snön yrde. Drivorna låg flera meter höga utanför grottan. Att gå ut och finna ved var otänkbart.

De sparade på de sista vedklabbarna - grenar och kullfallna träd som de samlat på bergssluttningarna tidigare - så länge de kunde. Men när kvällen kom låg den sista veden på elden.

Och utanför fortfor stormen att rasa.

Den högtidliga, glada och förväntansfulla stämningen kring trollträdet hade givit plats för en dov förtvivlan. Också matförråden de samlat började nu tryta och kunde inte förnyas så länge stormen varade.

Duh satt huttrande i sina fällor och stirrade med stora ögon på trollträdet. Verkade inte trolleriet längre? Hade trollträdet mist sin kraft - eller hade Mofte och Cei och Henna gjort fel någonstans? Han såg på det stora, tjocka och torra trädet och funderade. Utan ved och mat skulle de vara förlorade. Maten skulle kanske räcka tills stormen bedarrade, men kylan skulle göra slut på dem innan dess...

Duh funderade länge, och till slut klädde han sina tankar i ord. Han gick fram och lade handen på trollträdets tjocka stam.

- Ved, sade han. Det är ved...

Om åskan slagit ned i grottan kunde han inte ha blivit mera förskräckt än han blev över de andras reaktion.

Mofte blev likblek i sitt grimliga ansikte, och Cei for upp från sin plats med ett förfärat utrop. Henna slog händerna för ansiktet och jämrade sig svagt.

- Elda med trollträdet? utbrast Cei skräckslagen. Har du mist förståndet, pojke?

- Nej, nej, nej! skrek Mofte utom sig. Nej - inte eld! Inte eld i trollträdet! Ah! Ah! Ah!

Duh var en stund lika skräckslagen som de andra. Men han var ung och realistisk och förstod inte riktigt trolleriet med trädet. Och deras livshotande situation gjorde honom djärv, desperat djärv.

- Varför inte? undrade han, plötsligt aggressiv. Det är ved! Vad kan hän-

da? Gör vi det inte, så dör vi. Vad kan vara värre?

Moffe hade rest sig. Han fäktade med armarna som om han värjde sig för något.

- Nej! Nej! tjöt han. Inte eld - inte eld i trollträdet!

Hans ögon blev plötsligt stora som på ett skräckslaget barn.

- Då kommer monstren! sade han med låg och förfärad röst.

Cei reste sig hastigt och lade armarna om hans axlar.

- Så, Moffe, sade han lugnande. Ingen sätter eld på trollträdet.

Han väntade, tills Moffe hade lugnat sig något.

- Monstren, sade du? sade han sedan. Vad då för monster?

Moffe såg sig omkring med skräckslagna blickar.

- De stora, röda monstren! viskade han. Som tjuter! När trollträdet brann! Jag såg dem från fönstret...

- Fönstret? undrade Cei förbluffad? Vad är fönstret för något? Och vad hände sedan?

Moffe såg ut som om han vaknat ur en ond dröm.

- Det minns jag inte, sade han och lät förvånad.

- Vad blev det av monstren? frågade Duh försiktigt.

Moffe ryckte till och rynkade sedan pannan som om han försökte minnas något.

- Jag vet inte - jag minns inte, mumlade han.

Han blev plötsligt som ett skräckslaget barn igen.

- Men det var hemskt! sade han förtvivlad. Hemskt - hemskt!

De sista bränderna pyrde under askan, när de rullade in sig i sina fälar för att försöka sova.

- I morgon, tänkte Cei trött, går jag ut och försöker finna ved - trots ovädret!

Men han visste, att det var omöjligt.

Men han ville inte tänka på att i morgon skulle de antagligen vara ihjälfrusna, alla fyra.

Duh låg länge vaken och lyssnade till de andras andetag. Också han tänkte på ved, men i motsats till Cei tänkte han också på att de skulle vara ihjälfrusna nästa morgon, om de inte fick ny eld i grottan. Han såg, trots sina få år, sakligt och realistiskt på livet, och han tyckte ibland att Moffe och Cei tänkte och resonerade underligt, i synnerhet Moffe, som ibland var alldeles obegriplig och helt oförnuftig.

Och han insåg, att det nu bara fanns ett sätt att få ny eld i grottan och hindra att de frös ihjäl.

Så snart han hörde, att de andra sov, ålade han sig försiktigt ur fälarna, kröp fram till trollträdet och började vika loss kilarna som höll det fast i skrevan.

Trots att han handlade medvetet, skalv han av skräck inför det oerhörda han nu stod i begrepp att göra - och när plötsligt en skarp, långdragen, vibrerande ton hördes utanför grottan, reste sig håret på hans huvud, och han for upp och tjöt:

- Monstren! Nu kommer monstren!

De andra vaknade och for upp, och Cei ryckte till sig sitt stora spjut med benspets. Moffe stod darrande med en fäll omkring sig - han skakade i hela kroppen - och Hennas ögon var stora och rädda. Duh låg framstupa vid foten av trollträdet och vågade inte röra sig. Det skarpa, vibrerande ljudet hördes fortfarande utanför.

Cei, som trots en viss vidskeplighet var en djärv man, tog spjutet i båda händer och gick långsamt ut i grottans mynning. Det var egendomligt ljust utanför, och han stannade ett ögonblick tveksam i grottmynningen. Sedan steg han beslutsamt ut på den snöfria platsen utanför grottan.

Luften var fortfarande full av yrande snö, men Ceis blickar fångades omedelbart av ett skarpt ljus, som avtecknade sig som en jättelik stjärna mot den mörka himlen. Det hängde till synes orörligt högt uppe i den yrande snön. Cei stirrade lamslagen och förfärad på det egendomliga fenomenet.

Nu kom Moffe smygande ut i grottmynningen. Han skalv fortfarande i hela kroppen och han gnydde svagt, som en rädd hund. Så följde han Ceis blickar och fick syn på det stora ljuset.

Och långsamt kom en stor förändring över honom. Han reste sin krumma

gammalmanskropp, ett förklarat sken kom över hans skäggiga ansikte, och hans ögon tindrade som ett barns.

- Stjärnan! viskade han hänfört. Det är stjärnan! Stjärnan har kommit tillbaka!

"Stjärnan" hängde fortfarande orörlig uppe i den mörka rymden. Mofte kom ut till Cei på den snöfria platsen.

- Det är stjärnan, sade han lugnt och nickade. Nu minns jag! Det kom en stjärna i midvinternatten och bar med sig ett gott budskap om - nej, det minns jag inte. Det är längesedan. Det var det som var början till midvinterhögtiden...

- Trolleriet, menar du? Med trollträdet? sade Cei.

- Ja, det hör dit, medgav Mofte. Men det var inte riktigt det. Inte bara det. Det var mer. Stjärnan kom - och försvann. Och sedan väntade man varje vinter, att den skulle komma tillbaka, tror jag. Eller var det inte så? Jag minns inte. Det var något om en man som kom med den där stjärnan - eller ett barn, jag minns inte. Och det var kanske han som skulle komma tillbaka. Men de kom aldrig, varken han eller stjärnan. Men man firade högtiden till åminnelse av stjärnan och mannen och reste stora, vackra trollträd med silverstjärnor i toppen - och efter högtiden blev det alltid ljusare och varmare - långsamt - så det där trollträdet var stort och mäktigt trolleri, som jag alltid har sagt. Men nu, fortsatte Mofte, och glädjen strålade om honom, nu har stjärnan kommit tillbaka. Däruppe är den - den stora, vackra stjärnan!

- Och mannen? undrade Cei. Är han med stjärnan?

Mofte skakade på huvudet.

- Jag minns inte, sade han trött. Stjärnan kom, och mannen kom. Det är allt jag vet.

"Stjärnan" hade blivit större medan de samtalande. Den sjönk långsamt ned mot dem. Nu hade också Duh och Henna kommit ut till dem på den snöfria platsen. Och inför deras förvånade och skrämde blickar kom stjärnan långsamt ned mot dem. Den ändrade form i snöyran och blev som en stor, blankpolerad, silverskimrande flat sten, och slutligen svävade den orörlig en halv meter över snön något hundratal meter ifrån dem.

- Den har kommit! viskade Mofte. Till oss! Det är till oss den har kommit! Det är säkert för att vi var ståndaktiga och inte eldade med trollträdet!

Ett stycke av den egendomliga stjärnans glänsande yta blev plötsligt mörkt, och en smal, blänkande stege sköts ut. En skimrande varelse blev synlig i det mörka fältet.

- Är det mannen? viskade Cei till Mofte.

Men Mofte skakade på huvudet.

- Nej, nej, sade han. Nu minns jag! De klädde ut sig under högtiden till något...något som de kallade...vad var det? Jo, änglar! Som de små silverrävsfigurerna i trollträdet - det är änglar...

Ytterligare en skimrande varelse blev synlig i det mörka fältet på föremålet.

- Är det änglar? viskade Cei till Mofte, och Mofte nickade.

- Ja, viskade han hänfört. Änglar!

Tårarna rann nedför hans gamla fårade kinder, och han var lycklig som ett barn.

"Änglarna" kom nedför stegen och svävade sedan långsamt fram över snön mot den lilla gruppen utanför grottan. Och Cei, som lagt ihop allt vad Mofte berättat - nu och tidigare - om högtiden och trolleriet med trollträdet och stjärna och man och änglar, insåg det oerhörda i det som hände och bugade djupt för främlingarna och visade mot grottan med en inbjudande gest.

Och främlingarna sänkte sig ned på den snöfria platsen och gick långsamt in i grottan.

De kom genast ut igen och återvände snabbt till "stjärnan". Huttrande i kölden stod de fyra människorna i grottans mynning och såg efter dem, och en känsla av stor besvikelse kom över dem. "Änglarna" hade inte tagit emot deras gästfrihet. Men, tänkte Cei trött, det var inte mycket bevänt med den gästfrihet de kunde erbjuda dem! Ingen ved, ingen mat, och döden nära.

Stödd mot sitt spjut stod han och såg mot stjärnan. Och medan han undrade vad som skulle hända nu, kom "änglarna" svävande ut på nytt med egendomliga, tjocka, lysande stavar i händerna och lådor i remmar över axeln. De svävade rakt in i grottan och gav tecken åt den lilla gruppen utanför att följa efter.

Och nu började Duh och Cei och Henna att fatta, varför Mofte alltid talade med sådan värme om midvinterhögtiden, sådan han mindes den från gamla tider, och vad den verkligen hade varit då - den högtid som de firade en blek och kulen kopia av med sitt trollträd och sin förväntan.

För nu firades en tyst och underlig högtid i grottan, som var upplyst som i dagsljus av de tjocka, lysande stavarna, som främlingarna placerat ut på golvet. Egendommig föda bjöds omkring ur lådorna, som främlingarna medfört, och främlingarna - som liknade människor, trots sina skimrande dräkter - satte sig ned bland de övriga på grottans golv och log och åt med.

Och grottans folk tyckte att deras leende spred värme omkring sig, men Duh upptäckte snart, att det var från de tjocka, lysande stavarna som värmen kom. Men den upptäckten behöll han tills vidare för sig själv. Han var för övrigt alldeles för tagen av det oerhörda som hände för att kunna säga något. Han firade för första gången i sitt unga liv en sådan midvinterhögtid som Mofte brukade tala om - en riktig, gammaldags midvinterhögtid, sådan som den varit i gamla tider!

Slutligen reste sig främlingarna. En av dem kastade en blick på trollträdet. Sedan tog de sina lådor och svävade ut ur grottan. De lysande stavarna som avgav värme lämnade de kvar. Mofte, Henna och Cei såg dem sväva in i "stjärnan", och den blänkande stegen försvann efter dem. Men "stjärnan" svävade kvar en halv meter över snön och rörde sig inte. - Den har kommit för att stanna, sade Mofte lyckligt. Stjärnan har kommit - och stannar kvar!

Men inne i "stjärnan" samtalade de båda främlingarna.

- Så snart vi lokaliserat felet, ger vi oss av. Vilka arma, primitiva varelser! Halvt ihjälfrusna i källden!

- Termostavarna håller dem vid liv nu, tills ovädret bedarrar, så att de kan ge sig ut och samla bränsle.

- Bränsle, ja! Det är en sak jag inte riktigt förstår: de hade ju ved! En hel stor, tjock stock! Varför eldade de inte med det där trädet de hade i grottan?

TIGER

Kärnsprängning

Exakt vad som hände vid Faetons undergång tvistar de lärde om. Men de experter tidningen stöder sig på menar att en väldig kärnsprängning splittrade planeten.

Ett stort stycke slungades vid explosionen långt ut i yttre rymden. En annan spillra stötte till en av Saturnus månar, en tredje blev själv en del av Saturnus berömda ring.

Ytterligare en spillra från Faeton passerade så tätt förbi planeten Uranus att denna fick en våldsam stöt och stjälp-te över ända. Planetens axel sägs nu ligga i samma plan som dess bana.

Men i konkurrens med so-lens gravitation sinade rörel-seenergin för den sista biten av Faeton. Det som återstod av den sprängda planeten gick in i den bana där nu Pluto befinner sig. I själva verket är den gåtfulla planeten Pluto helt enkelt den sista resten av

Faeton, menar de sovjetiska forskarna.

Resa till Pluto?

Blir det någonsin möjligt för människor från jorden att be-söka Pluto och söka spåren efter Faetons försvunna civili-sation? Ja, hävdar en annan vetenskapsman, G. Beregov vid Gagarininstitutet för kos-monaututbildning.

Det största hindret är förstas tiden. Faeton ligger ca sex miljarder km från jorden. En färd till Venus som ligger 150 gånger närmare jorden tar fyra månader.

Barnen får berätta

Det betyder att det krävs flera generationer rymdfarare för en resa tur och retur till Pluto. Men Beregov menar att problemet kunde lösas genom att unga kosmonauter skickas till Pluto. Sedan kan deras barn återvända till jorden och berätta vad de har sett. Eller åtminstone deras barn-barn. . .

Några konkreta planer på reproduktion av människor i rymden har de sovjetiska rymdforskarna inte ännu. Men första steget tas inom kort då man skickar upp ett japanskt vaktelägg i en satellit för att studera hur vaktelung-en utvecklar sig i tyngdlöshet. Sedan dröjer det förstås ytter-ligare ett bra tag innan det blir dags att sända upp ett ungt kosmonautpar i rymden för barnalstring.

Men redan nu anser Beregov att man har fått uppmunt-rande bevis för människans förmåga att uthärda långa rymdvistelser. Den senaste 140 dygn långa rymdfärden har enligt tidningen gett mycken värdefull information för framtida, mer avancerade, experiment.

När kan då en rymdfärd till den avlägsna "nionde plane-ten" Pluto bli allvar? Förmod-ligen redan i den nuvarande generationens livstid, slutar Moskovskij Komsomolets.

Ebba Sävborg

Om du ser en UFO kanske det bara är mr John Searl som är ute och flyger...

Han ritat, bygger och kör(!) sina egna flygande tefat!

- ☐ Hemma hos engelsmannen John Searl står ett fly-gande tefat på 11,5 meter i diameter.
- ☐ Han påstår att han varit ute i rymden med det...

Av CHARLES KNIGHT

■ Om du skulle råka få syn på ett flygande tefat nån gång, så behöver det inte betyda att du ser i syne. Inte heller att vi har fått besök från Mars.

Det kan nämligen vara en av John Searls skapelser.

John bor i Reading, Berkshire i England. Där har han grundat ett rymdforskningssällskap som han kallar för National Space Research Consortium.

Om man får tro honom, så ägnar han all sin lediga tid åt att

John Searl med ett av sina tefat.

rita, bygga och köra(!) flygande tefat.

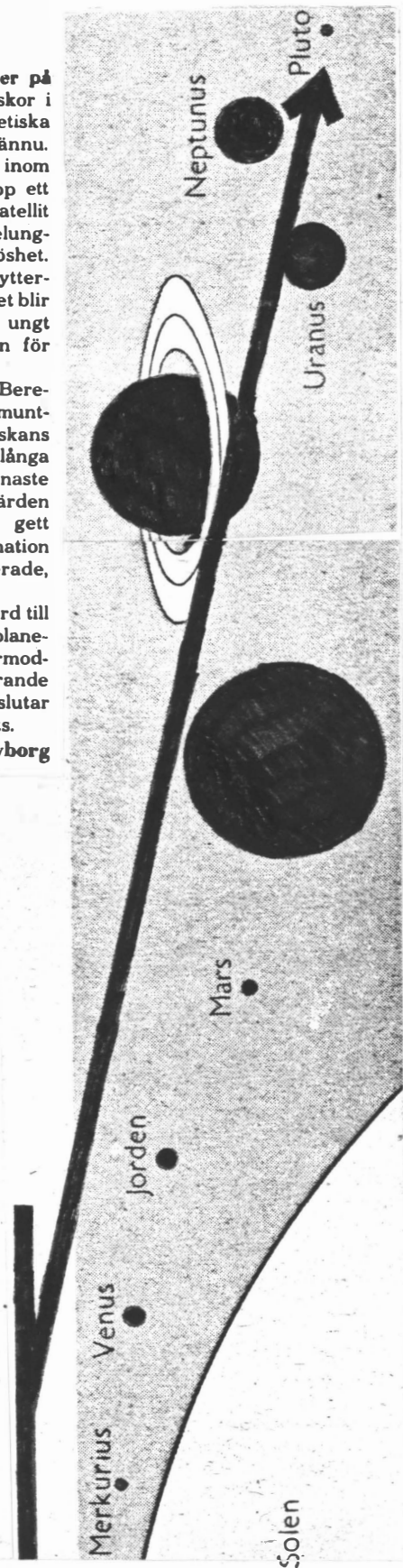
Han har flera rymdskropp av varierande storlekar som varit ute och svävat i omgivningarna och skrämt folk.

Nu planerar han ett jättep-rojekt med ett tressigt skepp som ska åka jorden runt på 1 timme och 40 minuter!

Ska man våga tro på karin?

Det är svårt att avgöra om han menar allvar, men han ser synnerligen seriös ut när han förklarar att han än så länge

Pluto är pricken allra längst till höger på bilden. Den är den minsta och mest avlägsna planeten i vårt solsystem. En resa dit från jorden tar flera generationer. Nedan redovisas sovjetiska vetenskapsmäns teorier om Plutos uppkomst och hur vi ska ta oss dit.

inte vill ha någon med på sin provflygningar. Han vill inte göra något halvdant. Tids nog är det dags att visa upp mäster-verken för allmänheten, säger han.

Redan som barn drömde John Searl om att få flyga tefat. Men det är inte förrän nu på äldre dagar som han haft möjlighet att förverkliga sin dröm.

Forts. på sidan 22.

Mitt på blanka dagen fick en norsk bonde besök från rymden

Kåre Overn, 70, trodde inte sina ögon. Femtio meter ovanför gårdstunet svävade ett enormt föremål. Metallskivan på himlen sände ut en kraftig ljusstråle som träffade marken. Därmed hade Kåre fått bevis för att något underligt hänt på hans gård, för kvar på marken fanns en ring där gräset var brunt och gruset färgats grönt. Vetenskapsmän som fått prov på marken har vägrat att ta befattning med dem. Det kan ju skada deras karriär om de tar flygande tefat på allvar!

VESTRE SPONE, NORGE. — Jag stod i köket och höll på att plocka ner något från ett skåp när jag plötsligt hörde ett underligt ljud, berättar lantbrukaren Kåre Overn. Trots att jag har ganska dålig hörsel hörde jag det här ljudet tydligt, så det måste ha varit väldigt högt för normala öron. Det låt som sjundandet från en kaffekitet just innan kaffet kokar upp.

Det var den 4 november förra året, ungefär klockan halv ett på dagen, som Overn hörde det märkliga ljudet. Ute var det uppehållsväder med lätta moln.

— Jag kikade ut genom fönstret för att se varifrån det konstiga susandet kom, berättar Overn. Och det jag fick se var helt otroligt. Precis utanför fönstret kom en grön ljuskägla ner från himlen. Ljuset var så starkt att det

avtecknade sig klart mot logen på andra sidan gårdsplanen. Hela tiden hördes det egendomliga ljudet.

Overn böjde sig fram över köksbänken för att se varifrån ljuset kom men kunde inte upptäcka något. I stället sprang han ut på trappan — och fick sitt livs märkligaste upplevelse.

Orörlig på himlen

— Jag har undrat så vad det var som hängde där på himlen, säger han. Jag berättade det för den lokala tidningen, och de menade att det måste vara ett flygande tefat.

Det susande ljudet förstärktes då Overn kom ut, och både ljudet och ljuskäglan kom från ett enormt föremål som stod orörligt på himlen rakt över gårdstunet.

— Föremålet hängde ungefär femtio meter upp i luften. Det var runt som en tallrik eller en diskus, och på över- och undersidan fanns ett slags halvklot. På halvkloten fanns fyra cirkelrunda fönster. Föremålet var gjort av någon sorts grön metall, det såg ut att vara plåtar som nitats ihop. Fönstren var lysande gröna. Mitt under det nedersta halvklotet fanns ett femte "fönster". Det var mindre än de andra, och det var härifrån ljuset kom. Jag hoppades att föremålet inte skulle försöka landa på gårdsplanen, det var alldeles för stort och hade inte fått plats.

Avståndet mellan huset och logen är 40 meter, det har Overn senare mätt upp. Diametern på denna UFO ("oidentifierat flygande föremål") måste ha varit större än så. Overn bedömer att enbart halvkloten måste ha haft en diameter på cirka 20 meter.

Snabbt försvinnande

Overn kom att tänka på att han hade sin kamera hängande strax innanför dörren, och en sak var han på det klara med: Om han skulle ha någon som helst chans att bli trodd när han berättade om sin upplevelse, borde han ha ett fotografi av det främmande föremålet. Han sprang in efter kameran.

— När jag kom ut igen släcktes ljuset snabbt. Det susande ljudet upphörde och föremålet steg raskt femtio meter rakt upp i luften innan det försvann i nordostlig

Här träffade ljuskäglan marken, säger Kåre Overn och pekar ut på gårdsplanen. 40 meter längre bort ligger logen. UFO:n som kom på besök var så stor att den inte fått rum på gården.

Femtio meter över gården hängde det "flygande tefatet". Det gav från sig ett högt surrande ljud, men när det sedan lyfte rakt upp och försvann skedde det ljudlös.

riktning med kolossal hastighet. Det hela hände så snabbt att jag blev stående med kameran i handen utan att hinna använda den.

Men UFO:n hade lämnat kvar ett bevis på att den varit där. Där ljuskäglan hade träffat marken fanns en brun ring. Men det torra höstgräset var inte bränt eller svett. Det såg mera ut som om det hade blekts.

Cirkeln efter ljuskäglan hade täckt både gräsmattan och en singelbelagd gång. Cirkeln var exakt 85 centimeter i diameter och bestod av en yttre ring där gräset var missfärgat. Utanför den yttre ringen, som var 10 centimeter bred, hade gruset som genom ett trollslag färgats grönt!

Overn ringde till tidningen, som skrev om upplevelsen. Samma kväll kom en okänd person till gården och tog prover från marken. Senare har Norges UFO-förening varit på Overns gård och tagit prov. Det är ett mysterium vem den okända personen var, i varje fall hörde han inte till UFO-organisationen.

Proven från UFO sändes till både lantbrukshögskolan i Ås och till universitetet i Blindern, men som vanligt när det gäller UFO-observationer har det varit mycket svårt att få raka svar från forskarna.

Bestrålade alger

Det har emellertid påvisats skillnader i surhetsgraden hos den jord som tagits i cirkelns centrum,

cirkelns periferi och utanför det område som träffats av ljusstrålen. Den gröna beläggningen på gruset som blivit belyst har visat sig vara alger som plötsligt börjat formera sig med onormal hastighet, vilket kan hända vid olika former av strålning.

Eldbjörg Fjeldberg från riksorganisationen UFO Norge tog dessutom med sig två påsar jord, en från cirkeln och en från gårdsplanen utanför, och lade den i två biokrukor. Efter några dagar hade det kommit upp två små spåda grässtrån i jorden från gårdsplanen. Krukan med jord från cirkeln var däremot övervuxen av frodigt gräs. Detta har undersökts av en botaniker, som bara konstaterade att det var alldeles vanligt gräs. Om det fanns något onormalt hos gräset har ingen velat säga.

Vill inte bli inblandad

— Jag har proven från Overns gård stående på hyllan, säger en forskare som vill vara anonym. Där har de stått i månader, och där får de förbli stående. Jag har inte haft dem under mikroskopet och tänker inte göra det heller.

Jag vill inte bli inblandad i sådana här saker. Jag vet alltför väl att min karriär som forskare skulle vara ödelagd för alltid om det en enda gång kan bevisas att jag haft befattning med en sådan här sak eller över huvud taget tagit UFO-problematiken på allvar.

— Men börar du inte till det rakt motsatta med en sådan inställning, om nu vetenskapen vill avfärda UFO-ryktena?

— Det är möjligt. Men jag vill inte ha någonting med saken att göra.

— Men det fanns ändå en ring på gården och singeln var grön.

— Jag tycker inte gruset är grönt, och även om så vore och det skulle bero på alger betyder det ingenting. Alger finns överallt och vid alla tider på året, bara en liten extra bestrålning kan innebära en rask formering. Att det finns en ring på en gårdsplan kan ha många orsaker. Om tex lantbrukaren hållit ut myrsyra där kommer gräset inte tillbaka på många år. Däremot kan det mycket väl finnas alger där.

Käre vet vad han såg

Så enkelt är det alltså för vetenskapen att avfärda en UFO-observation. Man nekar helt enkelt att undersöka saken därför att man själv inte tror på det eller därför att man för karriärens skull är rädd för att bli inblandad.

Käre Overn däremot, en hederlig bonde som aldrig sett några spöken vare sig på dagen eller natten, tvivlar inte på vad han såg: Ett flygande föremål som byggts av någon och styrdes av någon. På marken som träffades av den mystiska ljusstrålen uppstod en ring, och varken där eller någon annanstans på gården har det spillts ut myrsyra eller någon annan frätande vätska.

— Har folk skrattat åt det du berättat, Käre Overn?

— Nej, men det är många som har ställt frågor och grävt i marken, säger den 70-åriga lantbrukaren som har ord om sig att vara hederligheten själv. Det enda som retar mig är att jag inte hann fotografera föremålet, liksom att ingen annan fanns i närheten som också kunde se det jag såg. □

— Jag vet att jag skulle bli hånad och utskrädd av tekniker och vetenskapsmän, men jag är övertygad om att jag kommit på en ny och revolutionerande drivteknik. Det är den jag använder mig av när jag bygger mina rymdskepp.

Det största är elva och en halv meter i diameter och kallas för "Svalan F1". Starterna äger rum på en hemlig plats i Warminster i Wiltshire. Märkligt nog har ingen någonsin sett John Searl starta sina rymdskepp...

Men uppe i luften har de varit, det hävdar han bestämt. Det har till och med hänt att de lämnat jordatmosfären. Och faktum är att just i Wiltshireområdet har det rapporterats flera fall av UFO-fenomen, dvs rymdskepp och liknande föremål.

Märkliga påståenden

Det är mycket märkliga påståenden den här mannen kommer med. Han säger att han fått tillstånd av Royal Aeronautical Society (Kungliga Flygsällskapet) att bygga ett stort rymdskepp. Också engelska luftfartsverket har gett klartecken! Och han har redan erhållit handningstillstånd i Singapore!

Jungfruturen kommer att ta drygt en och en halv timme sammanlagt. Starten går från Warminster till Nya Zeeland, vidare till Honolulu, Los Angeles, Tokyo, Seoul i Korea, Hongkong, Singapore och tillbaka till Nya Zeeland.

Rymdskeppet är tresitsigt. Vem som får äran att flyga med på invigningsresan vill han inte avslöja. Han har skrivit till kungahuset för att be om tillstånd att döpa skeppet till "Drottning Elisabeth II".

Ännu har han inte fått något svar...

Searls rymdforskningscenter har fått en rad bidrag och donationer från olika håll i världen. Han planerar att så småningom erbjuda donatorerna aktier i hans bolag. Han annonserar mycket på Nya Zeeland, och har också fått mest bidrag därifrån.

Nästa projekt som John Searl planerar är en jättelik farkost med plats för 2 000 passagerare, som ska kunna göra jorden runtresan på bara 30 minuter. □

Källan okänd

Här är lorden som tror på flygande tefat "Världens regeringar måste avslöja vad de vet om rymdvarelserna"

Lord Clancarty är en av världens ledande experter på UFO:s. Han har skrivit sju böcker i ämnet och tror att de främmande varelserna är vänskapligt sinnade.

LONDON. 67-årige earlen av Clancarty är en av världens ledande experter på "oidentifierade flygande föremål", UFO:s. Han för en intensiv kamp för att hans favoritämne ska tas på allvar. Därför har han övertalat det engelska överhuset att ta upp en debatt om UFO:s.

Lord Clancarty har studerat UFO-fenomenet i trettio år. Han har skrivit sju böcker i ämnet. De har sålt så bra världen över att han kunnat hoppa av sitt arbete i reklambranschen.

Spökligt sken

Han har studerat tusentals rapporter om flygande tefat som varit synliga. Men själv har han bara sett ett. Han beskriver det så här:

— Det flög i sicksack strax över taken. Föremålet var omgivet av ett spökligt vitt ljus.

Lord Clancarty tror att varelserna från yttre rymden är vänskapligt sinnade och att de vakar över människorna. Hans teori är att de främmande varelserna planerar att flytta en del, eller hela, mänskligheten till en annan planet. Han säger:

— De förutser kanske en kom-

mande katastrof — krig, total miljöförstöring, att Nordpolens is smälter — och vill rädda människorna.

I sitt tal till Överhuset uppmanade Clancarty världens regeringar att utbyta kunskaper om UFO:s och sedan lämna de samlade informationerna vidare till allmänheten. Han förklarar:

— Jag vägrar att tro att de inte existerar. Jag tror att det är mycket som hålls hemligt, särskilt i Amerika.

Vapen-spionage

Han kan ha rätt. Det avslöjades nyligen att det finns hundratals hemliga dokumentsamlingar i USA om flygande tefat som setts av människor, samtidigt som varje rapport som kommer till offentlighetens kännedom avfärdas som nonsens. Amerikanska försvarsdepartementet har också medgivit att flygande tefat, som spårats med radar, spionerade på USA:s kärnvapenbaser och bombförråd under fjorton dagar 1975.

— Det är hög tid för regeringarna att informera folk om vad de vet i UFO-saken, säger Clancarty. □

Källa: Hemmets Journal nr 31/79

INSÄNDARE

UFO ÄR INTE SCIENCE FICTION!

Troligen har man i alla tider sett UFO:n, men i forntiden tolkades de såsom gudaväsen.

Nu tycks allmänheten vara av den åsikten, att om de existerar, så styrs de av små, gröna män som kommer för att erövra vår jord, därför söker man undvika att tro på dem.

Men ingen kan med säkerhet säga vad dessa UFO:n är för någonting, eller varifrån de kommer. Ty då vore de inga UFO:n längre. Troligen borde de dock vara utomjordiska resenärer.

Och eftersom man tror sig veta, att det inte kan finnas något intelligent liv på någon av de andra planeterna i vårt solsystem, bör de följaktligen komma från någon annan sol på flera ljusårs avstånd.

Skulle de då göra en så lång resa för att förintä oss?? Nej, troligare är det, om de vill hjälpa oss, kanske varna oss för någonting.

Men som sagt så undviker allmänheten att tro på dem, och det skulle kunna liknas vid följande:

Det ringer i telefonen därhemma, och du hör att det ringar men vill inte tro på det. Det ringer igen, men du vägrar erkänna att det ringer. Vad händer då? Jo, efter en stund tappar uppringaren tålamodet och lägger på.

Likaså kommer våra utomjordiska besökare att tröttna på vårt ständiga förnekande av deras existens.

En av UFO-förnekare ofta använd frasa är "-UFO? Ren science fiction!". Men idén, att vi jordbor skulle med vår intelligens vara unika i universum och att alla de tusentals observationer av oförklarliga himlafenomen bara skulle vara skämt, misstolkningar och hallucinationer, det skulle väl vara science fiction om något!

Johan Pedersen

VAD UPPSLAGSBÖCKERNA SÄGER OM FLYGANDE TEFAT

Flygande tefat, eng. Unidentified Flying Objects, UFO, populär beteckning på icke identifierade, runda, lysande och roterande kroppar, som lär röra sig med stor hastighet genom luften och vilka observerats på olika håll i världen sedan 1940-talet. I de fall då dessa fenomen inte kunnat förklaras som väderleksfenomen, meteoror, meteorologiska instrument e.d. har de givit upphov till hypoteser om luftskepp utsända från andra planeter m.m. (Uppslagsverket FCCUS 1-6, 1974)

Flygande tefat, benämning på enligt uppgift observerade oförklarliga föremål el. ljusfenomen, som rört sig i luften med mycket stor hastighet. (Norstedts Uppslagsbok, 1973)

Flygande tefat, populär benämning på icke identifierade lysande, flygande föremål i atmosfären. (Prisma Lilla Uppslagsbok, 1979)

Flygande tefat, föremål som sedan 1947 då och då påståtts uppträda i atmosfären och som ibland antagits vara utsända från andra planeter eller planetsystem. Tron på deras verkliga existens är vida spridd men anses av de flesta forskare obestyrkt. De kallas också UFC:s (unidentified flying objects, oidentifierade flygande föremål).

(Bonniers lilla uppslagsbok, 1978)

H.N.

Frågeformulär för UFO-observation

Namn Jöns Persson Yrke Lantbrukare Ålder 47
 Bostadsadress Stora Nordängård
 Bostadsort 275 00 SJÖBO Telefon 0416 / [REDACTED]

Hade Ni någon i sällskap då Ni såg föremålet/en? Nej

Om de såg föremålet/en var god anteckna deras namn, adresser och tel.nr

Tillåter Ni att Ert namn och adress nämns i samband med observationen? Ja

När såg Ni föremålet/en? (Dag/Månad/År) 24 december 1978

Vid vilken tidpunkt? 10 minuter över midnatt, natten mot den 24:e

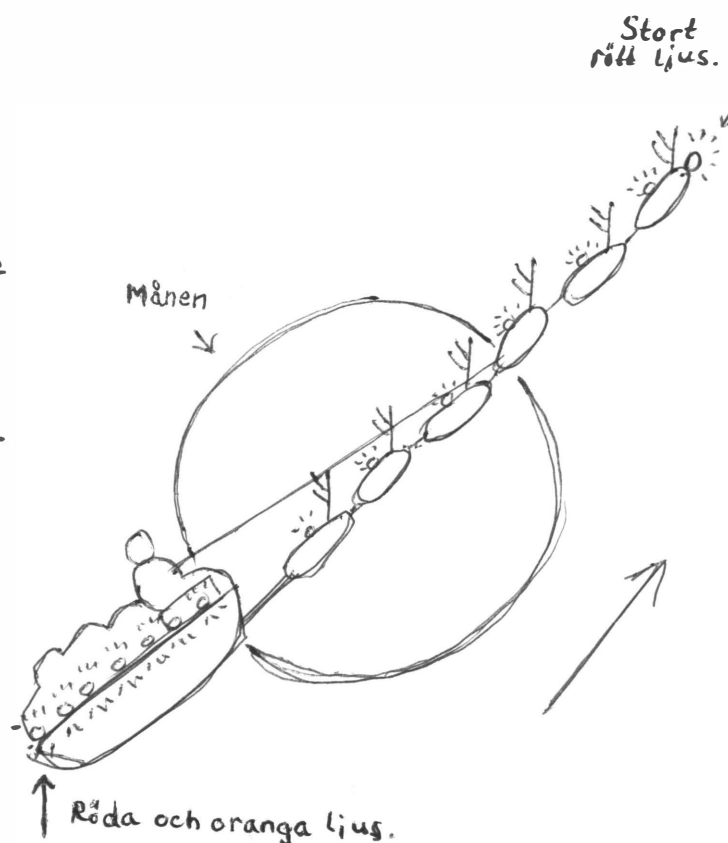
Var befann Ni Er då Ni såg föremålet/en? (Platsens namn eller läge) På gården, strax väster om Sjöbo

Närmaste stad eller samhälle Sjöbo

Beräkna hur länge Ni såg föremålet/en? (Tim./Min./Sek.) cirka 10 minuter

Vi ber Er att på denna sida försöka beskriva händelsen med egna ord. Använd utrymmet till höger för skisser av det eller de föremål/fenomen Ni såg. Sätt en pil invid skissen för att beteckna föremålets rörelseriktning. Om Ni såg fler än ett föremål/fenomen ange med en skiss hur dessa var ordnade i förhållande till varandra.

När jag kom ut på gårdsplanen, på väg till lagården för att se till en ko som skulle kalva, hörde jag ett ringande ljud uppeifrån. Jag såg upp och fick se ett långsmalt föremål på himlen, som en släde ungefär. På ovansidan hade det en del oregelbundna utbuktningar, och runt kanten röda och orange ljus. Längst fram något som såg ut som en stor människofigur som liknade Michelins reklamgubbe på ett slags plattform. Framför föremålet syntes 12 mindre, ledade föremål, vart och ett med orange ljuspunkter och några sorts grenlika utskott längst fram. Det främsta hade ett stort rött ljus. De rörde sig hela tiden oregelbundet och verkade förbundna med det stora med något som liknade linor. Föremålen passerade himlen med en mjuk sicksakrörelse och steglite hela tiden, och hela tiden hörde jag ett svagt ringande ljud från dem.

Hur var vädret? (Molntäthet, vindstyrka, nederbörd, temperatur) Det var stjärnklart, vindstilla och kallt.

Om Ni såg föremålet/en på natten, såg Ni några stjärnor? Var månen synlig? Jag såg både stjärnorna och månen.

Observerade Ni föremålet/en genom något av följande? (Ange med kryss).

☐ Glasögon	☐ Solglasögon	☐ Kikare
☐ Vindruta	☐ Fönsterglas	☒ Annat <u>Med blotta ögat.</u>
☐ Teleskop	☐ Polaroid-solglasögon	

Var föremålet/en ljusare än himlen? Föremålet var mörkt med glimmande ^(orange) ljuspunkter och längst fram ett stort, rött ljus.
Hördes något ljud? Jag hörde ett svagt ringande.

Såg Ni någon färg på föremålet/en? Föremålet var svart, ljusen var orange och röda.

Om föremålet/en lyste, var det ett fast eller blinkande sken? Fast.

Gjorde föremålet/en ☒ Kursändringar ☒ Höjdändringar ☐ Hastighetsändringar

Passerade föremålet/en framför eller bakom något, t.ex. ett moln, ett föremål i terrängen eller en byggnad? I så fall, beskriv detta närmare: Föremålet avtecknade sig i silhuett mot månen och skymde då ~~visser~~ nästan hela månens yta.

I vilken kompassriktning eller väderstreck såg Ni föremålet/en:

- då Ni fick syn på det/dem? Norr
– då Ni såg det/dem försvinna? Söder

Hur stort såg föremålet/en ut att vara i jämförelse med ett av följande föremål, hållet i handen med utsträckt arm? (Jämförelsegrund: Fullmånen får med denna metod en ärtas storlek).

☐ Nålhuvud	☐ Tvåöring	☐ Ärta	☐ Annat
☐ Tennisboll	☐ Tvåkrona	☒ Vet inte	

Kan Ni uppskatta föremålets/ens storlek i meter? cirka 15 meter långt.

Kan Ni uppskatta avståndet i meter till föremålet/en? Nej

Kan Ni uppskatta föremålets/ens hastighet i km/tim? Nej

Försök att jämföra föremålets/ens hastighet med hastigheten hos ett känt föremål, t.ex. en helikopter eller ett jetjaktplan. Långsammare än ett passagerareplan.

Märkte Ni något av följande före, under eller efter händelsen?

☐ Radio- eller TV-störningar	☐ Lukt
☐ Elavbrott eller el-störningar	☐ Värmekänsla
☐ Påverkan på bil eller annat fordon	☐ Oro hos något djur
☒ Fysiologisk (kroppslig) påverkan hos Er själv eller annat vittne	☐ Luftdrag

Beskriv hur Ni reagerade på händelsen Jag kände mig liksom upprymd.

Vad är Er personliga uppfattning om fenomenet? Vad kan ha orsakat det? Vet inte, kanske det var ett himlafenomen med tanke på årstiden.

Jag intygar att uppgifterna är riktiga

SLÖBO

den 8/11 1979

Jens Petersen

(underskrift)

Flygplan fick nödlanda SKD 13/11-79

VALENCIA (TT-AFP)

Ett spanskt passagerarplan med 119 människor ombord på väg från Mallorca till Teneriffa tvingades på söndagskvällen landa i Valencia efter att ha förföljts av fyra flygande tefat, omtalade polisen i staden på måndagen.

Då planet befann sig över Ibiza kort efter starten fick piloten syn på flera lysande föremål som följde efter planet. Piloten försökte "skaka av sig" förföljarna men lyckades inte. Han rapporterade sin belägenhet till kontrolltornet i Valencia.

Från kontrolltornet kunde man inte identifiera föremålen.

Piloten fick order att landa. Under landningen stod två av föremålen stilla över stadens militärflygplats, ett höll sig över flygplatsens terminalbyggnad och ett stod rakt över landningsbanan.

Fyra av spanska försvarets jaktplan startade från en närbe-

lägen militärbas. Då de nådde fram hade föremålen försvunnit. Flera människor på marken rapporterade att de sett de okända föremålen. Passagerarplanet fortsatte den avbrutna flygningen på måndagsmorgonen.

De militära myndigheterna har inlett en utredning.

Jagades av flygande tefat!

Tvingad ner av "tefat"

Ett spanskt passagerarplan med 119 människor ombord på väg från Mallorca till Teneriffa tvingades på söndagskvällen landa i Valencia efter att ha förföljts av fyra flygande tefat, omtalade polisen i staden på måndagen.

Då planet befann sig över Ibiza kort efter starten, fick piloten syn på flera lysande föremål, som följde efter planet. Piloten försökte "skaka av sig" förföljarna men lyckades inte. Han rapporterade sin belägenhet till kontrolltornet i Valencia.

Från kontrolltornet kunde man inte identifiera föremålen. Piloten fick order att landa. Under landningen stod två av föremålen stilla över stadens militärflygplats, ett höll sig över flygplatsens terminalbyggnad, och ett stod rakt över landningsbanan.

Fyra av spanska försvarets jaktplan startade från en närbelägen militärbas. Då de nådde fram, hade föremålen försvunnit.

Flera människor på marken rapporterade, att de sett de okända föremålen. Passagerarplanet fortsatte den avbrutna flygningen på måndagsmorgonen.

De militära myndigheterna har inlett en utredning.

□□□

Flygande tefat jagade flygplan MST 13/11-79

VALENCIA (TT-AFP)

Ett spanskt passagerarplan med 119 människor ombord på väg från Mallorca till Teneriffa tvingades på söndagskvällen landa i Valencia efter att ha förföljts av fyra flygande tefat, omtalade polisen i staden på måndagen.

Då planet befann sig över Ibiza kort efter starten fick piloten syn på flera lysande föremål som följde efter planet. Piloten försökte "skaka av sig" förföljarna men lyckades inte. Han rapporterade sin belägenhet till kontrolltornet i Valencia.

Från kontrolltornet kunde man inte identifiera föremålen. Piloten fick order att landa. Under landningen stod två av föremålen stilla över stadens militärflygplats, ett höll sig över flygplatsens terminalbyggnad och ett stod rakt över landningsbanan.

Fyra av spanska försvarets jaktplan startade från en närbelägen militärbas. Då de nådde fram hade föremålen försvunnit. Flera människor på marken rapporterade att de sett de okända föremålen. Passagerarplanet fortsatte

den avbrutna flygningen på måndagsmorgonen.

De militära myndigheterna har inlett en utredning.

Tefat "tvingade" plan landa SDS 79113

VALENCIA (TT-AFP) Ett spanskt passagerarplan med 119 människor ombord på väg från Mallorca till Teneriffa tvingades landa i Valencia efter att ha förföljts av fyra flygande tefat, omtalade polisen i staden på måndagen.

Då planet befann sig över Ibiza kort efter starten fick piloten syn på flera lysande föremål som följde efter planet. Piloten försökte "skaka av sig" förföljarna men lyckades inte. Han rapporterade sin belägenhet till kontrolltornet i Valencia.

Från kontrolltornet kunde man inte identifiera föremålen. Piloten fick order att landa. Under landningen stod två av föremålen stilla över stadens militärflygplats, ett höll sig över flygplatsens terminalbyggnad och ett stod rakt över landningsbanan.

Tefat följde flygplan

Ett spanskt passagerarplan med 119 människor ombord på väg från Mallorca till Teneriffa tvingades på söndagskvällen landa i Valencia efter att ha förföljts av fyra flygande tefat, uppgav polisen i staden på måndagen.

Kort efter start fick piloten syn på flera lysande föremål som följde efter planet. Piloten försökte "skaka av sig" förföljarna men lyckades inte.

Från kontrolltornet i Valencia kunde man inte identifiera föremålen. Piloten fick order att landa. Under landningen stod två av föremålen stilla över stadens militärflygplats, ett höll sig över flygplatsens terminalbyggnad och ett stod rakt över landningsbanan.

Fyra av spanska försvarets jaktplan startade från en närbelägen militärbas. Då de nådde fram hade föremålen försvunnit. Flera människor på marken rapporterade att de sett de okända föremålen.

De militära myndigheterna har inlett en utredning, uppgav nyhetsbyrån AFP.

SD 79113

En mycket snarlik händelse inträffade kort tid efter denna på Landvetters flygplats i Göteborg. Materiel därom presenteras i nästa nr.

Hemma igen efter en vecka:

KIDNAPPAD - AV TEFAT!

- Av Peter Sörensen -

PARIS (KvP) Frank Fontaine berättar på fullt allvar en historia som verkar vansinnig: han påstår att han kidnappats av rymdvarelser förra måndagen och återkom i förgår, efter att ha vistats någonstans ute i rymden en hel vecka!

Polisen vet inte riktigt vad den skall tro om fallet, men experter på UFO-fenomen har kopplats in på undersökningarna. Frank försvann kl 04.30 förra måndagen och har varit spårlost borta sedan dess. Men halv fem i förgår morse dök han upp igen - på exakt den plats där han försvann. Han hade samma kläder och precis lika mycket pengar på sig som en vecka tidigare.

Minns inget

Klotet blev större och starkt att deras ögon tära- des. Sedan säger sig Frank inte minnas något. När den lysande "tennisbollen" dök upp rusade hans kamrater för att hämta en kamera.

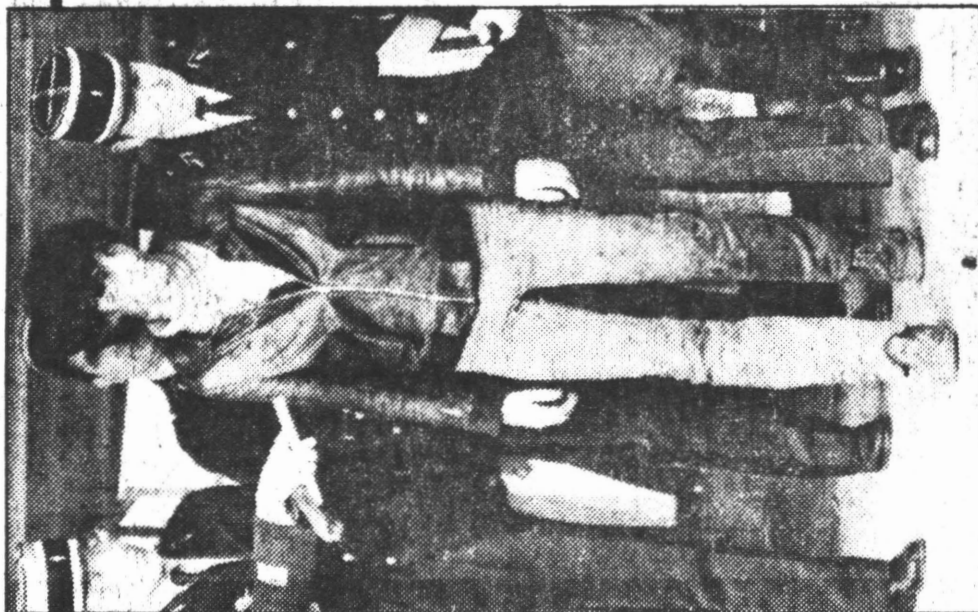
När de kom tillbaka var deras kamrat försvunnen. Bilen stod övergiven med bakdörrarna öppna. Ett

en skåpbil med kläder som de skulle sälja på markna- den i Gisors när de plötsligt blev varse ett klotformat, klart lysande föremål av en tennisbolls storlek till höger om bilen.

Lika plötsligt som det uppenbarade sig försvann fenomenet. Och under lika förbryl- lande omständigheter som Frank försvann dök han upp igen precis en vecka senare. På exakt samma plats.

Bilen var stulen trodde han och rusade hem till en av sina kamrater.

Polisen har undersökt platsen där Frank försvann, men har inte funnit något anmärkningsvärt trots att man använt geiger- mätare för att kunna spåra eventuell radioaktivitet. Polisen är skeptisk och

har begärt in expertutlåtande från det franska luftfartsverkets avdelning för studier av identifierade flygande föremål.

Men de tre pojkarna håller fast vid sina uppgifter. Ingen av dem har ändrat ett enda ord trots upprepade polisförhör.

Frank Fontaine är hemma igen efter en veckas mystiskt försvinnande. Här lärnar han polisstationen efter sin berättelse att han kidnappats av rymdvarelser. Polisen vet inte vad den skall tro. Trots upprepade förhör har Frank och hans två kamrater, som var med när Frank försvann, berättat samma historia. Och och om igen ...

Små gröna män ej misstänkta i v

Två vänner till 19-åringe Frank Fontaine i Saint-Ouen-l'Aumone västar om Paris anmälde att Frank hade kidnappats av ett "flygande tefat". De lämnade honom i hans bil för att hämta sina kameror efter att ha sett ett mystiskt ljus på himlen. När de kom tillbaka till bilen var den omgiven av ett mycket skarpt sken från tre eller fyra klot. Dessa försvann ljudlöst, och då saknades också Frank. Polisen undersöker saken med kommentaren: "Små gröna män bekymrar vi oss tills vidare inte om".

SDS 1979 1204

UFO-VÅG?

Det börjar nästan verka som om vi har eller har haft en UFO-våg/flap över Europa under november/december i år: först Spanien, sedan Sverige och sista rapporten en närbildkontakt av tredje graden i Frankrike. Med andra ord, tre stora observationer under mycket kort tid. Det skall bli mycket intressant att se om det fortsätter. Låt oss hoppas på det. Det kan ge värdefull information.

Tekniska föreningen hörde UFO-föredrag

LANDSKRONA: UFO-föredrag hos Landskrona tekniska förening! Rymdromantik hos de exakta uppgifternas markbundna företrädare.

Om man tillägger att föredraget om de flygande tefaten och dylika ting inte som vanliga föredrag hos LTF lagts före eftersikten utan först efter en bättre middag med kalkon och vin på Stadshuset kanske nån tänker: ja, UFO som lättare underhållning till kaffet! Nu är väl ingendera versionen helt träffande. Vad de trettioalet närvarande i detta möte i ny form fick vara med om efter middagen var ett mycket intressant föredrag som med film och efterföljande diskussion tog ett par timmar. Lyssnarna till ordf i UFO-Syd Mikael Nannes fängslande berättade

fick klart för sig att UFO-rörelsen inte består av en samling godtrogna okritiska tefatsfrälsta. Utan har en samling ideellt jobbande medlemmar, vilka försöker kritiskt granska alla de fenomen som inrapporteras för att söka klarlägga vad som skett. Och i sjuttio-åttio procent av fallen lyckas man också få fram uppgifter vilka ger en naturlig förklaring till vad som skett.

MALMÖ-FÖRKLARING

Som — för att ta ett aktuellt fall — var rymdfenomenet över Malmö nyligen förmodligen en icke registrerad satellit vars långa förekomsttid torde kunna förklaras med att den lämnade ett lysande gasmoln efter sig. Men det finns dock samlade från olika håll i världen många vittnesmål där någon förklaring inte kunnat ges trots att det rört sig om till synes trovärdiga vittnen.

Fotografier är man extra kritisk mot i UFO-rörelsen. Sådana är lätta att förfalska. Det finns många exempel på.

Det har numera samlats en imponerande samling litteratur i UFO-branschen. Fortlöpande skrivs ständigt artiklar och utkommer tidskrifter i ämnet. Mikael Nanne har extra möjlighet att följa litteraturen eftersom han är bibliotekarie i Lund.

Ett rätt aktuellt närliggande exempel på ett oförklarat fall hände en eslövsflicka för drygt ett år sedan. På hemväg från ett diskotek sig hon ett starkt ljussken och har blivit mörkrädd efter detta med stram hud, vilket kan kopplas till olika orsaker.

UFO:s eslövssektion har inte kunnat komma fram till någon naturlig förklaring till flickans upplevelse.

En intressant underhållande kväll säger en av LTF-arrangörerna.

SDS 79.10.25

Lettisk sjö dolde forntida stad

På botten av en sjö i Lettland har arkeologerna påträffat en forntida stad. Sjön har torrlagts för att staden med sina fästningsmurar, torn och hus skulle kunna undersökas närmare.

Staden låg en gång i tiden på en ö men försvann under vattnet när vattenståndet i sjön steg kraftigt. De tusenåriga dyavlagringarna har konserverat välsydda kläder och trä- och läderföremål. Man har också hittat keramiska kärl, ben-sniderier, ornamenterade metallföremål och bronsmycken.

Undervattensstaden skall restaureras och göras till museum.

Norrmän bör se upp för raketer

Norrmännen får akta sig för att gå över gränsen till Nordsverige eller Finland i helgen för att plocka hjortron. Varningen kommer från tidningen Nordlys, som berättar att hjortronplockarna riskerar att få två svenska forskningsraketer i huvudet på hjortronmyrarna.

Raketerna skjuts upp på söndag från Esrangebasen utanför Kiruna och beräknas falla ned inte långt från Vittangi i norra Sverige nära gränsen till Finland.

Skyftar har satts upp för att avskräcka alla hjortronplockare i området. Det går vägar innanför området ganska nära hjortronmyrarna.

SDS 79.09.04

□ En hittills okänd fiskart, som bara trivs i saltvatten som är kallare än 0 grader, har upptäckts av sovjetiska forskare i Antarktis, uppger Moskvaradion. Fisken som har döpts till serebrajanka (silverfisken) finns numera i ett exemplar i Vladivostok, där den underkastats vetenskapliga undersökningar. Den lever i vatten som är 1,8 grader kallt — en temperatur vid vilken färskvattnen fryser men inte saltvatten.

HD 79.12.06

MYSTISK ENERGI. Sovjetiska vetenskapsmän vid Sydpolen tror sig ha upptäckt en okänd typ av energi som orsakar mystiska störningar i den övre atmosfären. Enligt TASS har man kunnat iaktta oförklarliga förändringar i temperatur, fuktighet och lufttryck i atmosfären på en höjd av 95 km. Vetenskapsmännen tror att fenomenen beror på en okänd energikälla, förmodligen joniserade partikelströmmar från solen. (TT-Reuter)

Optik och odjur

I Sydsvenskan berättades det häromdagen att Loch Ness-odjuret eventuellt är den elefant som föll i havet utanför Skottlands kust från ett fartyg år 1856. Elefanten skulle alltså minst vara 123 år gammal - vilket är en aktningsvärd ålder även för en elefant! - och fortfarande vandra runt på Loch Ness botten. Den bild som illustrerar notisen visar, får man förmoda, hur elefanten använder sin snabel som snorkel. Denna minst sagt revolutionerande nyhet var enligt uppgift hämtad ur det senaste numret av New Scientist.

I en annan vetenskaplig tidskrift, den amerikanska Science (av den 13 juli lit9), redogör W H John vid Manitobauniversitetet i Kanada för hur välbekanta föremåls utseende kan förvrängas till oigenkännlighet genom optiska brytningsfenomen i atmosfären under vissa väderleksbetingelser. Under våren och sommaren händer det att det uppstår s k temperaturinversioner. En temperaturinversion är en zon där temperaturen ökar med höjden i stället för att avta, vilket är det normala. Orsaken till detta är givetvis att vatten värms upp betydligt långsammare än luft. När en gas temperatur ökar minskar dess täthet; i en temperaturinversion avtar alltså även dess täthet med höjden.

En temperaturinversions optiska egenskaper kan enklast förklaras genom att likna den vid en gigantisk ostkupa av luft som ställts över sjön. Mot kupans kanter kommer luftens täthet att minska och därför kommer en ljusstråle som går horisontellt att brytas ner mot vattenytan. Genom sådana brytningsfenomen kan t ex ett avlägset långsmalt föremål förefalla kort och tjockt. Lehn visar i sin artikel en serie bilder av en stolpe i sjön Manitoba, som för övrigt är känd för sjöodjuret Manipogo. Vissa av bilderna skulle utan tvivel kunna gälla som bildbevis för Manipogos existens menar artikelförfattaren.

En genomgång av 249 rapporterade observationer av Nessie visar att endast 31 är gjorda när luftens temperatur har varit lägre än 13°C. 191 av observationerna är gjorda under tiden maj-augusti - de månader då luftens temperatur är betydligt högre än vattnets, som för övrigt sällan blir varmare än 15°C i Loch Ness. Detta är enligt Lehn idealiska betingelser för temperaturinversioner.

Han inser givetvis att teorin inte kan förklara alla observationer. Hans syfte är snarast att bidra till att observationsmetoderna förfinas - vilket givetvis är ett behjärtansvärt ändamål!

I det här sammanhanget ställer man sig givetvis frågan varför det idag endast rapporteras observationer av sjöodjur. Är det måhända så att land- och luftlevande monstruösa kreaturen i vår Herres hage håller på att utrotas? Förr om åren hörde man ju ofta talas om såväl drakar som lindormar!

Sigfrid Lundberg

SDS 79.08.13

SDS 790916

Sverige drar igång rymdprojekt

STOCKHOLM (TT)
**Delegationen för rymd-
verksamhet har fått
klartecken av regering-
en att sätta igång åtta
rymdprojekt för till-
samman ca 55 milj kr.**

Fem av projekten utförs i samarbete med europeiska rymdorganet ESA och tre inom Sverige.

Största bidraget, ca 43 milj kr, går till en utvidgning av det s k telesatellitprojektet i Europa.

Sverige skall i samarbete med övriga medlemmar i ESA utveckla satelliter för telefonsamtal inom Europa.

Volvoprojekt

Ca 10 milj kr går till inhemska rymdprojekt. Volvo Flygmotor,

Saab-Scania och LM Ericsson försöker f n utveckla satelliter för direktsändning av radio- och TV-program.

Dessa studier kan nu fortsätta till början av 1980.

Satellit

En del av pengarna går till att utveckla en vetenskaplig satellit. Den skall sända upp material för vetenskapliga försök.

Våren 1980 beslutar regeringen om fortsatt stöd.

Datahantering

Ett tredje projekt gäller hantlandet av data som samlas in av satelliterna.

STU försöker omsätta fotografiska bilder så att de kan behandlas och utvärderas i dator.

I NÄSTA NUMMER BLAND ANNAT:

Ung danska berättar:

HÄR MÖTTE JAG TVÅ VARELSER
FRÅN EN ANNAN PLANET !

plus mycket, mycket mera.

Miss det inte!
Prenumerera NU!

INFÖR 1980

Verksamhetsåret 1980 skall vi försöka göra så givande som möjligt. Förhoppningsvis blir vi bidragberättigade under våren, och det kommer i så fall medföra att en betydligt bredare och aktivare verksamhet kan drivas. Förhoppningsvis få vi också hjälp med lokal, i alla fall möteslokal inom någon kommunal fastighet. Eftersom vi ständigt expanderar borde vi vara berättigade till någon form av ekonomiskt verksamhetsstöd. Och föreningen rullar stadigt vidare i god fart, och vi kommer med all säkerhet att fortsätta expandera. Då är verkligen en lokal av nöden. Om det skulle slå fel och vi inte tilldelas någon lokal får vi försöka få kommunen att låna ut någon konferenssal till oss vid våra sammankomster.

Så medlemsavgiften: denna kommer att fastställas på UFO-SYD:s årsmöte 1980 som vi skall försöka hålla i mitten av januari. Troligtvis kommer medlemsavgiften att kvarstå oförändrad. Separat kallelse till årsmötet kommer att sändas ut till föreningens medlemmar.

Nu närmar vi oss årsskiftet. Du glömmer väl inte att prenumerera på UFO-SYD-information? Senast den 15 januari måste Du betala in prenumerationsavgiften 40:–, om Du vill vara säker på att få nr 1/79 i brevlådan så snart den lämnat tryckeriet. I UFO-SYD Information får Du veta allt Du behöver veta om UFO-SYD:s aktiviteter, aktuella UFO-observationer, nyheter på UFO-fronten och mycket, mycket mera. Det har Du inte råd att missa.

Eftersom undertecknad nu påbörjat heltidsanställning efter min konvalens, behövs det folk som hjälper till med både det ena och det andra inom UFO-SYD. Mer folk utöver de som redan ställt upp är av nöden om vi skall kunna driva föreningen friktionsfritt. Försök att ställa upp, så många som möjligt av er.

I maj 1980 hålles en ny grudkurs i fältforskarutbildning i Lersäter. Kollektivtransport kommer att ordnas via UFO-SYD. Om Du är intresserad av att genomgå utbildningen, kontakta då ordf. på telefon 046-136 001.

Styrelsen

